

Balassagyarmati Törvényszék

19.B.77/2019/184. szám

A Balassagyarmati Törvényszék, mint elsőfokú bíróság Balassagyarmaton, a 2019. szeptember 30., december 9., 2020. július 1., július 2., szeptember 2. és szeptember 9. napjain megtartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta és 2020. október 7. napján kihirdette a következő

í t é l e t e t :

A 2017. július 22. napjától előzetes fogvatartásban lévő

Terhelt1 I. r. vádlott – aki cím37 településen (a cím38 területén), születési idő1 napján született, anyja neve: NÉV ORSZÁG2 állampolgár, útlevelének sorszáma (amely 2018. augusztus 19-ig érvényes): SZÁM2, Cím1 szám alatti lakos, fogvatartási helye: Cím2 –

ezért a vádlottat 8 (nyolc) év 6 (hat) hónap szabadságvesztésre és Magyarország területéről 10 (tíz) év kiutasításra ítéli.

A szabadságvesztést fegyházban kell végrehajtani.

Az I. rendű vádlott a szabadságvesztésből a büntetés 2/3 (kétharmad) részének a kitöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra.

Az előzetes fogva tartásban töltött időt a szabadságvesztésbe be kell számítani.

A 2017. július 22. napjától előzetes fogvatartásban lévő

Terhelt2 II. r. vádlott – aki Cím településen (ORSZÁG területén), születési idő2 napján született, anyja neve: NÉV6 ORSZÁG2 állampolgár, útlevelének sorszáma: SZÁM3, Cím3 szám alatti lakos, fogvatartási helye: CÍM39 –

ezért a vádlottat 8 (nyolc) év 6 (hat) hónap szabadságvesztésre és Magyarország területéről 10 (tíz) év kiutasításra ítéli.

A szabadságvesztést fegyházban kell végrehajtani.

A II. rendű vádlott a szabadságvesztésből a büntetés 2/3 (kétharmad) részének a kitöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra.

Az előzetes fogva tartásban töltött időt a szabadságvesztésbe be kell számítani.

A vádlottakkal szemben fejenként 56.169.- (ötvenhatezer-egyszázhatvankilenc) forint erejéig vagyonekobbzást rendel el.

Az EL00092/2019. elnöki letéti számon nyilvántartásba vett – a HELY4 Megyei Rendőr-főkapitányságon P/11/1, 3/2017. tételszámok alatt nyilvántartott – összesen 17.360.- (tizenhetezer-háromszázhatvan) forintot visszatartja a vádlottakkal szemben elrendelt vagyonekobbzás biztosítására.

A HELY4 Megyei Rendőr-főkapitányság által SZÁM10. tételszám alatt nyilvántartásba vett és a Magyar Államkincstár által letétként kezelt 310.- (háromszáztíz) euróból 263.- (kettőszázhatvanhárom) eurót a vagyonekobbzás, míg 47.- (negyvenhét) eurót a bűnügyi költség biztosítása érdekében visszatart.

A Balassagyarmati Törvényszék Gazdasági Hivatala által SZÁM11. szám alatt nyilvántartott bűnjelek közül a T/206/3, 5, 7, 9, 12, 15, 17, 19, 23, 25-26, 29, 31, 33-36, 39-40/2017. tételszámok alatti kábítószeres lefoglalását megszünteti és elrendeli azok elkobbzását;

a T/153/1-4/2018 tételszámok alatti egy darab iPhone mobiltelefon, egy darab BQ Aquaris X5 Plus típusú mobiltelefon, kettő darab SIM kártya, kettő darab mobiltelefon töltő és egy darab szilikontok lefoglalását megszünteti és elrendeli azok kiadását Terhelt I. rendű vádlott részére;

a T/154/1-3/2018. tételszámok alatti egy darab SamNÉV3g Galaxy típusú mobiltelefon, kettő darab SIM kártya, egy darab memóriakártya, egy darab napelemes mobiltelefon töltő, valamint

a T/206/20, 37-38/2017. tételszámok alatti egy darab hátizsák, egy darab övtáska és egy darab vonalas füzet lefoglalását megszünteti és elrendeli azok kiadását Terhelt2 II. rendű vádlott részére.

Az eljárás során összesen 9.558.223.- (kilencmillió-ötszázötvennyolcezer-kettőszázhuszonhárom) forint bűnügyi költség merült fel, amelyből, 1.206.440.- (egymillió-kettőszázhatvan-négyszáznegyven) forintot az I. r. vádlott külön, 1.490.676.- (egymillió-négyszázkilencvenezer-hatszázhatvanhat) forintot a II. rendű vádlott külön köteles az állam részére megfizetni; 145.953.- (egyszáznegyvenötezer-kilencszázötvenhárom) forintot a vádlottak egyetemlegesen kötelesek az állam részére megfizetni; míg 6.715.154.- (hatmillió-hétszázötvenötezer-egyszázötvennégy) forintot az állam visel.

I n d o k o l á s

I. A vád

[1] A HELY4 Megyei Főügyészség a B.386/2017/83. BTÖ. számú vádiratával 2019. május 9-én Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottakkal szemben a Btk. 176.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő jelentős mennyiségű elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette miatt emelt vádat, amelyet a vádlottak társtettesként követtek el.

II. A vádlottak személyi körülményeit illető ténymegállapítások

[2] Az I. r. vádlott élettársi kapcsolatban él, gyermeke nincs, szakközépiskolai végzettséget szerzett. Szakmája grafikus, elkezdte a kommunikációs főiskolát, de nem fejezte be. ORSZÁG1 heti 3 napot dolgozott ablakmosóként, 2 napot pedig iskolába járt. Havi jövedelme 1.100.- euro, vagyona, tartozása nincs. Állandó bőrbetegségben szenved, melyet spray-el kezel. Büntetve nem volt sem Magyarországon, sem az Európai Unió más tagállamában nem volt.

[3] A II. r. vádlott nőtlen családi állapotú, gyermeke nincs. Elkezdte a szakközépiskolát, de a szakmai gyakorlat során balesetet szenvedett, nyolc ujját eltört, ezért azt nem tudta befejezni, így szakmát nem szerzett. Letartóztatása előtt nem dolgozott, nappali rendszerű iskolába járt. Jövedelme ösztöndíjból és a baleset után járó kártérítésből származott, amely havonta 750-800.- euro. Vagyona nincs, tartozása diákhitel formájában áll fenn. Állandó betegsége nincs, de a korábbi baleset miatt rendszeresen kezelésekre jár. Büntetve nem volt sem Magyarországon, sem az Európai Unió más tagállamában nem volt.

III. A megállapított tényállás

[4] Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak a saját szórakozásuk mellett kábítószer értékesítés céljából érkeztek a CÍM41, CÍM43 helyszínen megrendezett NÉV14 Fesztiválra, amely 2017. július 20. és 2017. július 24. között került megrendezésre.

[5] Terhelt2 II. r. vádlott 2017. július 11. napján repülőgéppel érkezett Magyarországra CÍM40. Őt a CÍM44 Nemzetközi Repülőtérrel még aznap CÍM41 településre szállították egy ismeretlen személygépkocsival. A II. r. vádlott CÍM41 településen csatlakozott ismeretlenül maradt társaihoz és a CÍM41, ALCÍM1 szám alatti bérelt lakóingatlanban tartózkodott, ahol a II. r. vádlott aktívan részt vett az értékesítésre szánt – Magyarország területére értékesítés céljából, fel nem deríthető módon behozott – kábítószeres adagolásában és csomagolásában.

[6] Terhelt1 I. r. vádlott később, 2017. július 18. napján személygépkocsival érkezett meg CÍM41 településre, ahol a megérkezést követően találkozott a II. r. vádlottal. A találkozást követően az I. rendű és a II. rendű vádlott egy ismeretlen személy által korábban bérelt GÉPKOCSI1 típusú, SZÁM1 forgalmi rendszámú gépjárművel ment a fesztivál helyszínére. Az I. rendű vádlott egyebek mellett oly módon kapcsolódott be a kábítószeres értékesítésébe, hogy az értékesítésre szánt kábítószeres neveit és az azokhoz tartozó, euróban megadott árakat tartalmazó árjegyzéket írt, amelyet a kábítószeres tárolására szolgáló hátizsákban és övtáskában helyezett el.

[7] Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak jellemzően együtt tartózkodtak egy mind a négy oldala felől nyitott pavilonsátorban, amelynek a bejáratánál kettő darab földönkívüli alakot mintázó bábu volt felállítva, de mindkettőjüknek volt saját sátra is a pavilonsátor közvetlen környezetében, ahol az SZÁM1 forgalmi rendszámú személygépkocsi is parkolt.

[8] Az I. r. és II. r. vádlottakat 2017. július 22. napján 10 óra 40 perckor rendőri intézkedés alá vonták, ekkor csak ők ketten tartózkodtak a nyitott pavilonban, az I. r. vádlott egy egyszemélyes felfújható kanapén, míg a II. r. vádlott egy széken foglalt helyet. A felfújható kanapén, közvetlenül az I. r. vádlott mellett lévő fekete színű vászon hátizsákban és egy fekete színű övtáskában több fajta előre csomagolt, mind a hátizsákban, mind pedig az övtáskában az I. rendű vádlott által írt árjegyzékkel ellátott és értékesítésre szánt kábítószer volt, az alábbiak szerint:

- kettő darab simítózáras műanyag tasakban egyszázkilencvenöt darab lila színű, nettó 29,88 gramm össztömegű, gomba lenyomatú tableta, amely 2C-B nevű hatóanyagot tartalmazott,

- kilencvenhét darab simítózárás műanyag tasakban elhelyezett, nettó 84,07 gramm össztömegű, sárgás-fehér színű por, amely amfetamin nevű hatóanyagot tartalmazott,
- kettő darab simítózárás műanyag tasakban kettőszáz darab fehér színű, nettó 58,87 gramm össztömegű szellem lenyomatú tablettá, amely MDMA nevű hatóanyagot tartalmazott,
- nyolcvannyolc darab simítózárás műanyag tasakban és kettő darab folpack fóliában elhelyezett, nettó 156,34 gramm össztömegű, barna színű gyantaszerű anyag, amely delta-9-THC hatóanyagot tartalmazott,
- egy darab alufólia tasakban és egy darab papírlapba csomagoltan elhelyezett háromszázharmincnyolc darab, nettó 8,5 gramm össztömegű LSD-bélyeg, amely LSD nevű hatóanyagot tartalmazott,
- harmincöt darab simítózárás műanyag tasakban elhelyezett, nettó 58,85 gramm össztömegű, zöld színű növényi ágvégződés, amely delta-9-THC hatóanyagot tartalmazott,
- negyvenhét darab simítózárás műanyag tasakban elhelyezett, nettó 41,46 gramm össztömegű, barna színű kristályos anyag, amely MDMA nevű hatóanyagot tartalmazott,
- egy darab simítózárás műanyag tasakban elhelyezett, nettó 4,42 gramm nettó tömegű, sárga színű tablettatöredék és por, amely MDMA nevű hatóanyagot tartalmazott,
- negyvenkettő darab simítózárás műanyag tasakban elhelyezett, nettó 35,85 gramm össztömegű, szürke színű por, amely MDMA nevű hatóanyagot tartalmazott,
- egy darab simítózárás műanyag tasakban elhelyezett, húsz darab sárga színű, Hello Kitty elnevezésű, nettó 6,30 gramm össztömegű tablettá, amely MDMA nevű hatóanyagot tartalmazott.

[9] Az SZÁM1 forgalmi rendszámú, GÉPKOCSI típusú gépkocsi hátsó ülésén tárolt, Terhelt1 I. r. vádlott kék színű utazó bőröndjében további egy darab simítózárás műanyag tasakban elhelyezett négy darab, nettó 0,20 gramm össztömegű, kapszulában lévő fehér színű por volt, amely amfetamin nevű hatóanyagot tartalmazott, míg

[10] Terhelt2 II. r. vádlott zöld színű válltászkájából egy darab simítózárás műanyag tasakban elhelyezett, nettó 0,78 gramm össztömegű, zöld színű növényi ágvégződés volt, amely delta-9-THC nevű hatóanyagot tartalmazott.

[11] A 2C-B, az amfetamin, az MDMA, a kannabisz és a delta-9-THC és az LSD a Btk. 459.§ 18. pontja alapján kábítószernek minősül.

[12] Az MDMA-bázis esetén a csekély mennyiség alsó határa 1 gramm, míg a jelentős mennyiség alsó határa 20 gramm,

a totál-THC tartalom esetén a csekély mennyiség alsó határa 6 gramm, míg a jelentős mennyiség alsó határa 120 gramm,

az amfetamin-bázis esetén a csekély mennyiség alsó határa 0,5 gramm, míg a jelentős mennyiség alsó határa 10 gramm,

az LSD esetén a csekély mennyiség alsó határa 0,001 gramm, míg a jelentős mennyiség alsó határa 0,02 gramm,

a 2C-B esetén a hozzá nem szokott fogyasztó átlagos hatásos adagja 20 mg (1 darab tabletta), a csekély mennyiség felső határa 140 mg (7 darab tabletta), míg a jelentős mennyiség alsó határa 2,8 gramm (2 800 milligramm/140 darab tabletta).

[13] Az I. r. és II. r. vádlottaknál lévő kábítószerekben összesen hatóanyagfajtánként

76,09 gramm MDMA-bázis (a jelentős mennyiség alsó határának 380,5%-a),

29,97 gramm totál-THC (a jelentős mennyiség alsó határának 25%-a),

7,51 gramm amfetamin-bázis (a jelentős mennyiség alsó határának 75,1%-a),

10,19 mg LSD (a jelentős mennyiség alsó határának 51%-a),

3,9 gramm [3900 milligramm a 195 darab tablettában] 2C-B (a jelentős mennyiség alsó határának 139,3%-a)

található, az együttes mennyiségük meghaladja a jelentős mennyiség alsó határát, annak 670,9%-a, de nem éri el a különösen jelentős mennyiség alsó határát.

[14] A fekete színű vászon hátizsákban a kábítószerek értékesítéséből származóan 310.- Euró és 17.630.- forint volt fellelhető, amely lefoglalásra került.

[15] Terhelt1 I. r. vádlott és Terhelt2 II. r. vádlott 2017. július hó 22. napján vagy az azt megelőző napon – pontosabban meg nem állapítható időpontban – fogyasztottak is

kábítószert, így az I. r. vádlott marihuánát, míg a II. r. vádlott pedig marihuánát és amfetamint. Az I. r. vádlottól 2017. július hó 22. napján vett vizeletminta 88 ng/ml delta-9-THC-COOH-t tartalmazott, a II. r. vádlottól 2017. július hó 22. napján vett vizeletmintából 0,11ug/ml amfetamint és 1429,0 ng/ml delta-9-THC-COOH-t mutattak ki. A delta-9-THC-COOH a kenderből készült hasis/marihuána pszichotróp hatásáért felelős hatóanyagának metabolitja.

IV. A bizonyítékok értékelése:

[16] A törvényszék a vádlottak személyi körülményeit illető ténymegállapításokat a vádlottak nyomozati vallomása, az előkészítő ülésen tett nyilatkozata és a bűnügyi nyilvántartás adatai, valamint a nyomozati iratok egyéb adatai alapján határozta meg.

[17] A törvényszék a tényállást részben a vádlottak vallomására; tanú1, tanú2, tanú3, tanú4, tanú5, tanú7, tanú8, tanú9, tanú10,

tanú14, tanú13, tanú16, tanú15 és tanú19 tanúk vallomására;

szakértő1, szakértő2, szakértő9, szakértő4, szakértő5, és szakértő7 igazságügyi szakértők szakvéleményére és a tárgyalási előadásukra; a helyszíni szemle adataira, a II. r. vádlott mobiltelefonjáról történt adatmentésről szóló jelentésre és a mellékleteit képező fényképekre, és a rendőri jelentésekre alapította.

[18] Nem alapított ténymegállapításokat az tanú6 és tanú12 tanú vallomására, továbbá a nyomozati iratok 4. kötetében szereplő iratokra, az 1341. oldalon található repülőjegy másolat kivéve.

— O —

[19] A törvényszék a felhasznált bizonyítékokat az alábbiak szerint mérlegelte:

[20] A tényállás azon részeit, amelyek arra vonatkoztak, hogy a vádlottak mikor és milyen módon érkeztek Magyarországra, a vádlottak vallomása alapján állapította meg a törvényszék.

[21] Terhelt I. rendű vádlott vallomásának ide vonatkozó része szerint 2017. július 18-án érkezett ORSZÁG2iából CÍM41re gépkocsival, amelyet egy NÉV1 nevű barátja vezetett.

A II. rendű vádlott a megérkezésével kapcsolatos körülményekről úgy számolt be, hogy a 2017. július 23-át (vasárnap) megelőző héten érkezett ORSZÁG2iából CÍM46 repülőgéppel. A nyomozati iratok 4. kötetének 1341. oldalán található repülőjegy másolat tanúsága szerint 2017. július 11. napján érkezett CÍM40 a NÉV2 Repülőtér 2. termináljára.

[22] A vádlottak vallomásának ezen részét a törvényszék kritika nélkül elfogadta, ugyanis a vádlottak Magyarországra érkezésének időpontjára és az általuk használt közlekedési eszközre vonatkozóan semmilyen más bizonyítékként felhasználható adat, vagy vallomás nem merült fel, mivel **a vádlottak állításai e körben nem voltak semmilyen módon cáfolhatók**, a törvényszék elfogadta, hogy az I. rendű vádlott a II. rendű vádlott érkezését követően 2017. július 18-án érkezett gépkocsival, míg a II. rendű vádlott már korábban, repülőgéppel érkezett Magyarországra, majd onnan egy ismeretlen személy szállította CÍM41re.

[23] Az I. rendű vádlott védője a 2020. szeptember 2. napján tartott tárgyaláson benyújtott egy, az internetről beszerezett és nyomtatott formában rendelkezésre álló felhívást (SZÁM5. szám), amelynek eredetijét a NÉV3 fesztivál szervezői („NÉV7”) tették közzé. Ebben a felhívásban arra hívták fel a rendezvény iránt érdeklődők figyelmét, hogy a NÉV3 fesztivál 2017. július 20. és 24. napja között kerül megrendezésre. Jóllehet a egyéb érdekelt4 jegyzője a törvényszék megkeresésére azt a választ adta (66. sorszám alatt), hogy a fesztivált tudomása szerint 2017. július 20. és 27. napja között rendezték meg, ennek az eltérésnek a törvényszék nem tulajdonított jelentőséget, már csak azért sem, mert a jegyző tájékoztatása szerint rendezvénytartási engedélyt nem volt szükséges kiadni a fesztivál megrendezésére, ugyanis a résztvevők száma nem érte el az ezer főt, így a jegyző sem hatósági tudomásszerzésen alapuló információt közölt, erre utalt az átiratban szereplő megfogalmazás is, miszerint „TudomáNÉV3k szerint (...)”.

[24] Mivel pedig a kezdő dátumok megegyeztek a védő által becsatolt internetről beszerezett felhívásban és a jegyzői tájékoztatásban, továbbá a rendezvény végét jelentő időpontok között sem volt érdemi eltérés, **a törvényszék a védő által becsatolt dokumentum alapján állapította meg, hogy a NÉV3 fesztivál 2017. július 20. és 24. napja között került megrendezésre. Ennek tisztázására egyébként is szükségtelennek tartotta a II. r. vádlott védője által előterjesztett bizonyítási indítványnak megfelelően a fesztivált szervező személy, illetve személyek tanúként történő kihallgatását**, ahogyan e személyek kihallgatása a tekintetben is szükségtelen volt, hogy volt-e tudomásuk a fesztiválon bármilyen kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmény elkövetéséről, hiszen nem a szervezők ilyen irányú információ támasztották volna alá, vagy cáfolták volna meg a vádlottak terhére rótt cselekmény elkövetését, így **a II. r. vádlott védőjének az erre vonatkozó bizonyítási indítványa már az előkészítő ülésen elutasításra került.**

[25] **Arra vonatkozóan, hogy mi történt a vádlottak Magyarországra érkezését követően, már nem minden tekintetben lehetett a vádlottak vallomására hagyatkozni,** különös képpen igaz volt ez a II. rendű vádlott vallomására azt illetően, hogy Magyarországra érkezését követően hol tartózkodott és mit csinált a fesztivál kezdetéig, pontosabban az I. r. vádlottal történt találkozásáig.

[26] A II. rendű vádlott vallomásában nem volt szó arról, hogy CÍM41 községben járt volna-e akár csak egyszer is, vagy tartózkodott volna-e több napon át a ALCÍM1 szám alatti ingatlanban, éppen ellenkezőleg.

[27] A II. rendű vádlott kezdetben azt mondta, hogy Magyarországra érkezését követően CÍM47 4-5 napot tartózkodott, majd ezt követően a NÉV3 fesztivál előtt egy nappal érkezett CÍM41re busszal. CÍM41en először egy kávézóba ment, majd egy boltban várta meg az I. rendű vádlottat, akivel a megérkezését követően együtt indultak a fesztiválra (nyom. ir. 7. kötet, 2135. o.).

Majd ugyanerről azt állította, hogy a repülőtérrel egy ismeretlen, magyar állampolgárságú személy CÍM41re szállította gépkocsival és CÍM41ről ment vissza 2-3 nap múlva busszal CÍM46, hogy sátrat vásároljon magának, addig ugyanis a szabad ég alatt aludt egy hálósákban a fesztivál helyszínéül szolgáló CÍM42 (nyom. ir. 7. kötet 2237. o.).

[28] A nyomozás során a II. r. vádlottól lefoglalt mobiltelefonról adatokat nyert ki a nyomozóhatóság (nyom. ir. 7. kötet 1961–1974. o.). Az adatok kinyerése keretében a telefonon tárolt fényképek kerültek mentésre, amelyeket a nyomozóhatóság nyomtatás útján tett az iratok részévé. Miután a nyomozóhatóság a II. rendű vádlott elé tárta a telefonjáról kinyert valamennyi fényképet, a II. r. vádlott azt állította, nem tudja, mit ábrázolnak a fényképek, azokat vagy az ő telefonjával készítette másvalaki, vagy átküldte neki valaki egy másik telefonról, (nyom. ir. 7. kötet 2265. o.), míg azokról a fényképekről, amelyek a nyomozóhatóság szerint CÍM41 községhez voltak köthetőek, a II. r. vádlott nem nyilatkozott.

[29] **Márpedig a II. r. vádlott telefonján lévő fényképek különös jelentőséggel bírtak a tényállás megállapítása során. Egyrészt azért, mert cáfolták azt a vádlotti védekezést, hogy nem a vádlott készítette ezeket a képeket, másrészt cáfolták azt a vádlotti védekezést is, hogy a Magyarországra érkezést követően a II. r. vádlott a fesztivál területén tartózkodott a szabad ég alatt, illetve onnan visszautazott CÍM46 sátrat vásárolni.** Azt viszont teljes mértékben alátámasztották, hogy a II. rendű vádlott a CÍM41, ALCÍM1 szám alatti bérelt lakóingatlanban tartózkodott, ahol a II. r. vádlott aktívan részt vett az értékesítésre szánt – Magyarország területére értékesítés céljából, fel nem deríthető módon behozott – kábítószeres adagolásában és csomagolásában.

[30] **A törvényszéknek nem fért kétsége hozzá, hogy a II. r. vádlott telefonjából kinyert fényképeket egyrészt – a vádlott vallomásával ellentétben – nem más telefonjáról**

küldték a II. r. vádlottnak, másrészt nem más készítette a II. r. vádlott telefonját felhasználva, hanem maga a II. r. vádlott. Ezeken a képeken pedig már 2017. július 11.-i dátummal is van fénykép CÍM41ről, ezen belül is a ALCÍM1 szám alatt található házról, illetve annak környékéről (nyom. ir. 7. kötet 1983. o., 1985. o., 1989. o., 1991. o., 1995. o., 1997. o., 1999. o., 2001. o., 2005. o., 2007. o.). Itt jegyzi meg a törvényszék, hogy olyan fényképeket is tartalmazott a telefon, amelyen repülőgép, illetve repülőtéri terminál képei láthatók, szintén 2017. július 11.-i dátummal, így a fényképeket összevetve a vádlott e körben tett vallomásaival, és a 4. kötetben található repülőjegy másolattal, pontosan megállapítható volt, hogy a II. r. vádlott 2017. július 11. napján érkezett repülővel Magyarországra, CÍM40.

[31] Azt, hogy több fénykép is CÍM41-en készült, tanú3 tanú vallomása támasztotta alá, aki a CÍM41, ALCÍM1 szám alatti ingatlant az eljárás során ismeretlenül maradt – neki NÉV4 néven bemutatkozó – személynek bérbe adta. A tanú ugyanis felismerte a tárgyaláson (72. tjkv. 8-9. o.) a nyomozati iratok 7. kötetének 1983. oldalán található fotón az ő tulajdonában lévő és általa bérbeadott lakás főzőfülkéjét és azt a NÉV4 néven bemutatkozó férfit, aki kibérelte a házat. A nyomozati iratok 7. kötetében az 1989-2045. oldalig terjedően található fekete-fehér fényképekről pedig a tanú elmondta, hogy az 1989-2007. oldalig terjedően a fényképeken az ő háza, illetve annak környéke, valamint az utcafront szerepel. Azt is hozzátette, hogy ez a ház CÍM41 község központjában található. A tanú a tárgyaláson is fenntartott nyomozás során tett vallomásában (nyomozati iratok 5. kötet 1509-1532. o.) arról is beszámolt, hogy a falu központjában lévő háza nem messze fekszik a ÜZLET előtt lévő kereszteződéstől, olyannyira, hogy a ház utcai frontjáról szinte rálátni a kereszteződésben lévő ÜZLET-re.

[32] Mindezek alapján akár még a vádlotti védekezés is helyt foghatott volna, miszerint neki a képekhez semmi köze nem volt, illetve azt valaki más küldhette az ő telefonjára. Ennek bizonyítására vonatkozott a védőjének azon bizonyítási indítványa is, hogy informatikai szakértő vizsgálja meg a telefont és állapítsa meg, hogy a fényképek egy másik eszközről kerültek-e a vádlottól lefoglalt telefonra. Minderre azonban nem volt szükség, ehelyett a nyomozati iratok 7. kötetében található fényképeket, elsőként a 1985. oldalán található fényképet elemezte a törvényszék részletesen:

[33] Ezen a fényképen egy 1.000.- forintos címletű papírpénz, egy papírlap és egy nyitott dohánypapír látható, amelyben egy füstszűrő és ismeretlen növényi törmelék volt. A papírlapon pedig egy kézzel készített rajz és idegen nyelvű szavak – többek között „wij”, „supermarkt”, „bar & wifi” – voltak.

[34] A „wij” szó jelentése a tolmács tárgyalási nyilatkozata alapján „mi” (147. tjkv. 41. o.), továbbá „szupermarket” és „bár és wifi” szavak voltak felismerhetők a tolmács szerint. Ezentúl a többi papírlapon szereplő szót is lefordította a tolmács, ezeknek azonban a tényállás szempontjából jelentőségük nem volt. A tárgyaláson szakértő4 szakértő az általa korábban elemzett 11., 15., 27., 31., 33. számú bűnjelként rögzített papírdarabok írásképe és a nyomozati iratok 7. kötetének 1985. oldalán lévő fényképen papírlapon szereplő kézírásnak a szemrevételezéses összevetésével megállapította (147. tjkv. 40. o.), hogy a 11., 15., 27., 31.,

33. számú bűnjeleken lévő írások nagymértékű hasonlóságot mutatnak a nyomozati iratok 7. kötetének 1985. oldalán található fényképen szereplő papírlapra írt kézírással. A 11., 15., 27., 31. és 33. számú bűnjeleken szereplő kézírásokról a nyomozás során rendelkezésre állt írásminták alapján a II. r. vádlott kézeredetét a szakértő minden kétséget kizáróan nem tudta megállapítani (nyom. ir. 3. kötet 917. o.), de nem is zárta ki kategorikusan, hogy azokat a II. t. vádlott írta.

[35] A törvényszék mindezek után összevetette a nyomozati iratok 7. kötetének 1985. oldalán található fényképet, illetve az abból a tárgyalás során nyert információkat (a szavak jelentése, az íráskép) tanú3 tanú vallomásával és az általa felismert további fényképekkel, valamint, majd arra jutott, hogy a vádlott telefonján – nyomtatott formában a nyomozati iratok 1985. oldalán – lévő fénykép egy kézzel rajzolt, stilizált térképet tartalmazott, egy kereszteződéssel, amely kép csak Magyarországon készülhetett, ezt a képen lévő 1.000.- forintos címlet igazolta.

A kereszteződésbe rajzolt egyes helyek elhelyezkedése („mi”, „szupermarket”, „bar és wifi”) teljes mértékben megegyezett a tanú3 tanú által elmondottakkal, a háza, valamint a közelben található bolt és útkereszteződés egymáshoz képest történő elhelyezkedésével. A fényképen szereplő papírlapon látható kereszteződés ilyen módon a CÍM41 község központjában lévő kereszteződést ábrázolta, ahol a „wij” – „mi” szó jelentette a II. rendű vádlott és további ismeretlen személyek tartózkodási helyét (erre a törvényszék a többes szám első személyű megjelölésből következtetett), amely tartózkodási hely nem volt más, mint a CÍM41, ALCÍM1 szám alatti ingatlan, a „supermarkt” szó a kereszteződésben lévő ÜZLET-t jelölte, míg a „bar & wifi” a szintén a közelben lévő vendéglőre, illetve kávézóra utalt.

[36] A törvényszék eme fenti következtetését támasztották alá még a nyomozati iratok 7. kötetének 1987., 2015., 2027., 2043., 2045. oldalán található fényképei is, akként, hogy az 1987. oldalon található fényképen további forint papírpénzek voltak (két 1.000.- forintos és egy 500.- forintos címlet), a 2015. oldalon lévő fényképen egy MEGNEVEZÉS feliratú öngyújtó (bár ezzel kapcsolatban elhangzott olyan védői megjegyzés a tárgyaláson, hogy ORSZÁG1 is van MEGNEVEZÉS nevű üzlet, ez a törvényszék álláspontja szerint a fentiekben is leírtak miatt kizárt, már csak azért is, mert a fénykép készítése időben ugyanaz, mint a „térképről” készült fényképe, amelyről megállapítást nyert, hogy CÍM41-en készült, továbbá a kép „sorrendileg” is a Magyarországon készült képek között volt megtalálható), a 2027. oldalon egy papír pizzás doboz volt, amelyen a „NÉV5” felirat, felette homályosan ugyan, de egy CÍM41-i cím volt látható (WEB CÍM41, ALCÍM2). A 2043. és a 2045. oldalon található fényképek pizzát ábrázolnak, amelyek a 2027. oldalon található fényképből kiindulva a „NÉV5” felirattal ellátott pizzásdobozban lévő ételt ábrázolták. Mindezek túl az az I. r. vádlott is azzal kezdte a nyomozati vallomását 2017. július 23-án, hogy „a MEGNEVEZÉS üzlettől nem messze lévő étterembe mentünk először (...)” (nyomozati iratok 8. kötet, 2401. oldal).

[37] **Mindezek alapján a törvényszék első lépcsőben csak azt állapította meg, hogy a fent hivatkozott fényképek a II. rendű vádlott mobiltelefonján, a II. r. vádlott mobiltelefonjával Magyarországon, a CÍM41 ALCÍM1 szám alatt, illetve annak**

környékén, CÍM41 községben készültek. Ez még ugyanakkor nem jelentett kétséget kizáró bizonyítékok arra is, hogy a fényképeket a II. r. vádlott maga készítette volna.

[38] **Annak meghatározására, hogy a fényképek készítése köthető-e konkrét személyhez, és ha igen, kihez,** a törvényszék abból indult ki, hogy több olyan fényképen (nyomozati iratok 7. kötet, 2015. o., 2043. o., amelyek a fentiek szerint levezetett módon CÍM41hez voltak köthetők, látható volt egy bal kéz (erre a törvényszék a hüvelykujjnak a többi kezűjéhez viszonyított helyzete alapján következtetett), amelyen különböző jellegzetes tetoválások voltak (például a bal kéz mutatóujja felett három egymásba fonódó egyenlő oldalú háromszög, alatta egy három ágú „villa”, ettől jobbra egy halálfejet ábrázoló minta), illetve a 2043. oldal fényképén látható, hogy a bal alkaron is volt tetoválás, ebből kör alakú minták voltak szemrevételezés alapján kivehetők.

[39] A törvényszék azt maga is észlelte a tárgyalásokon, hogy a II. r. vádlott bőre több helyen tetovált. A törvényszék álláspontja szerint az különösebb bizonyítást nem igényel, hogy a tetoválás során a bőrrétegekbe vitt színezőanyagok segítségével olyan minták hozhatók létre, amely(ek) viselőjét egyedi módon azonosíthatóvá teszik. Éppen ezért a törvényszék a tárgyaláson szemlét rendelt el, amelynek tárgya a II. rendű vádlott bal alkarjának és kézfejének megtekintése, az alkarján és kézfejen található tetoválások mintájának és elhelyezkedésének a megsejmlélése és jegyzőkönyvi, valamint fényképezőgéppel történő rögzítése volt.

[40] A szemle során a törvényszék rögzítette, hogy a II. rendű vádlott bal kéz hüvelykujján található egy hosszanti nyíl-szerű tetoválás, amely felett egy halálfej mintájú tetoválás volt látható. A bal kézfejen volt továbbá egy horogkereszt mintájú tetoválás, valamint a bal mutatóujj alatt 3 db egymásba fonódó háromszög minta helyezkedett el. Végezetül a bal kézfejen a halálfej tetoválás fölött, a bal mutatóujj tövében egy vonal és egy háromszög volt, amely háromszög felső csúcsa érintette a vonalat. A II. r. vádlott bal alkarján található tetoválás is rögzítésre kerül, amelyen kerek formájú mintázat is fellelhető volt (147. tjkv. 48-49. o. és 3/1-3/3. mellékletei).

[41] **A szemlét követően a törvényszék megállapította, hogy nyomozati iratok 7. kötet, 2015. oldalán és a 2043. oldalán látható bal kéz, illetve alkar tetoválásai megegyeznek a vádlott bal kezén a szemlé keretében rögzített tetoválásokkal** (a 2015. oldalon lévő bal kézfejen három egymásba fonódó háromszög, halálfej, három ágú villa; illetve a 2043. oldalon lévő bal alkarból kilátszó kerek formák) és azok elhelyezkedése is azonos. Ráadásul ez a tetovált bal kéz és ezek a minták többi, a vádlott telefonjából kinyert fényképen is megtalálhatók voltak, nemcsak a CÍM41en készült képeken. A három egymásba fonódó háromszög minta látható volt a 2111. oldalon szereplő fényképen is, amelyen a tetovált bal kézben világos növényi ágvégződés volt látható. A halálfej mintájú tetoválás, megegyezett a 2113. oldalon található fényképen is látható tetoválás mintájával, amely képen ez a bal kéz egy simítózáras zacskóban tárolt növényi anyagot tartott a kezében, de ugyanez volt elmondható a 2117. oldalon szereplő képről is, ahol a fentiekben túl a bal hüvelykujjon hosszanti irányban végigfutó nyíl mintájú tetoválás is látható volt.

[42] **Ezekből a törvényszék arra jutott, hogy a képeken több helyütt látható tetoválásokkal ellátott bal kéz azonos a vádlott bal kezével, azt ugyanis a törvényszék valószínűtlennek tartotta, hogy éppen a II. r. vádlott telefonján szereplő képeken legyen látható éppen egy ugyanolyan módon, mintákkal és elhelyezkedésekkel tetovált bal kéz, amely nem a vádlott kezét ábrázolja.**

[43] **A fényképeken látható tetovált bal kéz tehát nem lehetett más bal keze, csak a II. r. vádlott bal keze, ebből viszont a törvényszék azt a következtetést is levonta, hogy a II. r. vádlott szerepelt e képeken, a képek perspektíváját megvizsgálva az is megállapítható volt, hogy e képeket a II. r. vádlott maga készítette a jobb kezében tartott mobiltelefonnal. A vádlott keze nemcsak a CÍM41en készült képeken volt látható, így a törvényszék azt is megállapította, hogy a II. r. vádlott mobiltelefonjáról kinyert valamennyi fényképet maga a II. r. vádlott készítette.**

[44] Mivel a törvényszék a rendelkezésre álló bizonyítékoknak a fentiek szerint történt mérlegelése útján megállapította a kérdéses fényképek eredetét, készítésének körülményeit, szükségtelen volt informatikai szakértő kirendelése ennek tisztázására, de annak sem látta szükségét, hogy a II. r. vádlott mobiltelefonjáról adatmentést végző hivatásos állományú személyt kihallgassa, vagy írásban nyilatkoztassa, így **az erre irányuló védelmi bizonyítási indítványokat elutasította.**

[45] A fényképekkel kapcsolatos megállapítások miatt nem fogadta el a törvényszék II. r. vádlott vallomásának azon részét, amely arra vonatkozott, hogy Magyarországra érkezését követően a fesztivál területén egy hálósákban aludt a szabad ég alatt, mint ahogyan ebből következően az sem volt elfogadható, hogy CÍM46 visszautazott sátrat vásárolni. Ugyanígy az a védekezés is elvetendő volt, hogy a fényképeket esetleg más személy készített és küldte át a mobiltelefonjára, vagy más készítette a II. r. vádlott mobiltelefonjával.

[46] Ellenben tény, hogy **a vádlott már a 2017. július 11-i megérkezésének a napján a CÍM41, ALCÍM1 szám alatti ingatlanban tartózkodott**, amely ingatlant nem a II. r. vádlott, hanem egy ismeretlen, a bérbeadónak „NÉV4” néven bemutatkozó személy bérelt ki.

[47] **A CÍM41en készült fényképeken több olyan részlet is látható volt, amelyen kábítószerhez hasonló anyagok szerepeltek, ráadásul több fényképen szereplő anyag állaga és külső megjelenése is megegyezett azokkal a kábítószerekkel, amelyeket a későbbiekben részletesen kifejtettek szerint a rendőrség a vádlottak által használt pavilonsátorban megtalált, majd lefoglalt.** Így a nyomozati iratok 7. kötetének 1993. oldalán a vádlott kezében egy tál van, amelyben világos por-szerű anyag van, ehhez képest a pavilonsátorban lefoglalásra is került MDMA és amfetamin tartalmú fehér por. A 2013. oldalon található fénykép egy sötét színű mérleget ábrázol, amely, illetve amelynek

környezete fehér, illetve meglehetősen világos színű porral szennyezett, ráadásul a 2013. oldalon a mérleg mögött éppen olyan csíkozású füzetlap is látható, mint amilyen csíkozású füzetlapba csomagolva a nyomozóhatóság LSD-t tartalmazó bélyegeket talált fel (2. kötet 567. o., 28. sz. bűnjelként lefoglalva a fekete övtáskából) és amely papírlapon a szakértő minden kétséget kizáróan a II. r. vádlott jobb kezének középső ujjnyomatát azonosította (nyom. ir. 3. kötet, 801-808. o. és 931-935. o.). A 2015. oldalon lévő fényképen a II. r. vádlott bal keze fellett ugyanaz a mérleg látható, a háttérben pedig simítózáras tasakok (megjegyzendő ilyen tasakokat is foglalt le a rendőrség), illetve egy tálban megint csak fehér por-szerű anyag és egy kanál van. A 2017-2025. oldalakon szereplő képeken sötét, gyantaszerű anyag van és a pavilonsátorban lefoglaltak delta-9-THC-t tartalmazó barna gyantaszerű anyagot. A 2029-2031. oldalakon világos növényi ágvégződés látható, levelekkel, szárított állapotban, a pavilonsátorban pedig zöld növényi ágvégződéseket is lefoglaltak, amelyek delta-9-THC-t tartalmaztak. A 2033-2037. oldalakon lévő képeken pedig ismét világos színű por-szerű, rögs anyagok vannak tálban, mellettük pedig több kisméretű simítózáras tasak. De mindezen képeken túl a 2075. oldalon tabletták láthatók nagy mennyiségben, simítózáras tasakokba kiadagolva (nem hagyható figyelmen kívül, hogy több száz darab, simítózáras tasakba csomagolt tableta is lefoglalásra került a pavilonsátorban), a 2079.-2083. oldalon sötét színű növényi törmelék van dohánypapírra szórva, továbbá a 2085-2087. oldalakon sötét színű gyantas növényi törmelék van. A 2107-2111. oldalakon a II. r. vádlott növényi ágvégződéseket tart a kezében, majd a 2013. oldalon az látható, hogy a vádlott a bal kezében egy nagyobb méretű simítózáras tasakot tart, amely tele van sötét színű gyantas növényi anyaggal. Ugyanilyen anyagot tartott a II. r. vádlott a bal kezében csomagolás nélkül a 2117. oldalon található fényképen.

[48] Jóllehet pusztán a fényképek alapján még nem lehetett volna azt is a tényállás részévé tenni, hogy a II. r. vádlott a CÍM41i ingatlanban részt vett kábítószeres adagolásában és csomagolásában, azonban – ahogyan azt a törvényszék a későbbiekben részletesen is kifejti – a NÉV3 fesztiválon a vádlottak által használt nyitott sátorban megtalált kábítószerekről a törvényszék tényként állapította meg, hogy az a vádlottak tulajdona, e tényt pedig összevetve azzal a ténnyel, hogy több fényképen – köztük a CÍM41en készült képeken is – ugyanolyan megjelenésű anyagok voltak láthatók, mint amiket a NÉV3 fesztiválon intézkedő rendőrök az I. r. és a II. r. vádlott tartózkodási helyén a vádlottak környezetében lefoglaltak, már **nem volt kétséges, hogy a pavilonsátorban, a fekete színű vászon hátizsákából és fekete övtáskából, valamint a vádlottak által sajátjuknak elismert csomagokból lefoglalt kábítószereknek vagy a kábítószeres legalább egy részének az adagolása és csomagolása a fesztivál kezdetét megelőzően a CÍM41, ALCÍM1 szám alatti ingatlanban folyt, amelyben aktívan részt vett a II. r. vádlott is és ezt ismeretlen okból fényképekkel dokumentálta.**

[49] Ami a 2017. július 18-án, illetve azt követően történeteket illeti, az I. r. vádlott úgy nyilatkozott, hogy CÍM41en a megérkezésüket követően a falu központjában lévő MEGNEVEZÉS üzlettől nem messze lévő étterembe ment, ahol a II. r. vádlottal találkozott. Ebben a körben az I. rendű vádlott a nyomozás során azt mondta, hogy őt egy kék TÍPUS1 személy vitte fel a fesztivál területére. Egy nagy fekete táskával érkezett a fesztiválra, amiben füstölők voltak, továbbá **egy kék bőrönddel**, amiben a használati tárgyai voltak (nyomozati iratok 8. kötet, 2401. oldal).

[50] II. r. vádlott az I. rendű vádlotthoz hasonlóan azt állította, hogy a fesztiválra NÉV8 stoppal jutottak ki, egy GÉPKOCSI1-et stoppoltak le (nyomozati iratok 7. kötet 2135. o.). Ennek azért van jelentősége, mert a vádlottak többször hangoztatták védekezésük során, hogy a lefoglalt kábítószeres álláspontjuk szerint annak a személynek a tulajdonát képezték, aki elvitte őket a kék TÍPUS gépkocsival a fesztivál helyszínére.

[51] A törvényszék azonban a helyszíni szemle adatait, tanú1 és tanú2 tanúk vallomásait alapul véve arra jutott, hogy **az a személy, akire a vádlottak hivatkoztak a GÉPKOCSI1et vezető személyként, egyrészt nem azonos azzal az ismeretlen személlyel, aki a gépkocsit tanú1től kibérelte, másrészt a gépkocsit a vádlottak használták arra, hogy eljussanak a fesztivál területére, a gépkocsit ekkor már nem egy harmadik személy vezette, hanem az I. r. vádlott.** Az SZÁM1 forgalmi rendszámú kék GÉPKOCSI1 típusú gépkocsit bérbeadó tanú1 és az autóbérlésben a bérlő személynek segítséget nyújtó tanú2 egybehangzóan állították (72. sz. tjkv. 6-8. o.), hogy a gépkocsit bérbe vevő személy ORSZÁG2 volt, aki az autóbérlés lebonyolítása során „Dave”-ként mutatkozott be (nyom. ir. 5. kötet 1369-1371. o.). Ezért is volt szükség tanú2 közreműködésére, mert tanú1 nem beszél idegen nyelveket. Bár tanú1, tanú2 és a II. r. vádlott is hasonló személyleírást adtak a gépkocsit bérlő személyről, abban mégis különbözött a tanúk és a II. r. vádlott vallomása, hogy a II. r. vádlott akként írta le a TÍPUS2 vezető személyt, mint aki keleties, magyaros, vagy lengyeles akcentussal beszélt (nyom. ir. 7. kötet 2197. o.), holott a tanúk ORSZÁG2 személyt emlegettek.

[52] Ha az a személy, aki a SZÁM1 forgalmi rendszámú kék GÉPKOCSI1 típusú gépkocsit tanú1 gépkárműtulajdonostól bérbe vette azonos lett volna azzal a személlyel, aki az I. és a II. r. vádlottak állítása szerint őket a kék TÍPUS3 a fesztiválra vitte, a II. r. vádlott bizonyosan nem állíthatta volna azt, hogy az őket a fesztiválra szállító személy keleties akcentussal beszélt, ellenkezőleg, arról kellett volna beszámoljon, hogy hozzájuk hasonlóan ORSZÁG2 volt.

[53] Ugyanakkor pedig **ennek az autónak az indítókulcsa az I. r. vádlott birtokában volt.** A törvényszék nem fogadta el a vádlottak erre adott magyarázatát, miszerint annyira összebarátkoztak a gépkocsit vezető személlyel, hogy ez a személy rábízta a gépjármű kulcsát az I. r. vádlottra és megengedte a vádlottaknak, hogy a gépkocsiban tárolják a csomagjaikat. Ha ez így lett volna, akkor semmilyen ésszerű magyarázat nem adható arra, hogy a II. rendű vádlott a rendőri intézkedés napján a csomagjai egy részét az esőtől féltve miért nem a gépkocsiba helyezte, ráadásul éppen azokat a füstölőket, amelyek értéket képviseltek és amelyek eladásából a II. r. vádlott bevételekre kívánt szert tenni. Másrészt a vádlottak azt állították, hogy nem sokat beszéltek azzal a személlyel, aki a kék TÍPUS típusú gépkocsival a fesztiválra szállította őket, ugyanakkor pedig arra is hivatkoztak, hogy azért kapták meg az autó kulcsát, mert összebarátkoztak ezzel a személlyel. Márpedig a törvényszék fogalmilag kizártnak tartja, hogy olyan személlyel kerültek bizalmi viszonyba a vádlottak, akit alig ismertek, akiről szinte semmilyen releváns információt nem tudtak a nyomozóhatóságnak adni.

[54] A vádlottak a tárgyaláson is számos alkalommal hangoztatták azt, hogy a fesztivál résztvevői egy „nagy családként” viselkedtek egymással, mindenki megosztotta mindenét a másik emberrel, akár még idegenekkel is. A II. rendű vádlott még olyan kijelentést is tett, hogy a családias összetartás jegyében a gépkocsival rendelkező résztvevők azt is megengedték bárkinek, hogy aki elfárad éjszaka, egy idegen autóban megpihenhessen, abban aludjon. Állítása szerint ez úgy volt lehetséges, hogy az autók nyitva voltak, így bármelyik gépkocsiba bárki benyithatott azzal a céllal, hogy ott pihenjen.

[55] Ennek teljes mértékben ellentmond az I. r. vádlott nyomozás során tett vallomásának azon része, miszerint az I. r. vádlott hallotta, hogy a táborban lopnak, ezért megkérte a TÍPUS tulajdonosát, hogy a csomagjait berakhassa az autóba. Ezt a TÍPUS tulajdonosa megengedte az I. r. vádlottnak és még az autó kulcsát is az I. r. vádlottnak adta (nyom. ir. 8. kötet 2403. o.). Azt egyébként tanú is altámasztotta, hogy a fesztivál területén történtek lopások (170. tjkv. 18.o.). Márpedig ha történtek lopások és az I. r. vádlott is ennek kiküszöbölésére helyezte el a csomagjait a kulccsal zárható gépkocsiban, akkor nem igaz a II. r. vádlott azon állítása, hogy bárki bármely autóba benyithatott, oda beülhetett, vagy alhatott benne. Ugyanebből az okból a törvényszék azt sem tudta elfogadni, hogy az I. rendű vádlotthoz úgy került az SZÁM1 forgalmi rendszámú GÉPKOCSI1 kulcsa, hogy azt a gépkocsit használó ismeretlen személy rábízta.

[56] Az a tény, hogy a szemle során a vádlottak csomagjai a SZÁM1 forgalmi rendszámú kék GÉPKOCSI1 típusú gépkocsi hátsó üléséről kerültek elő, nem pedig a csomagtartóból, azért lényeges, mert ez is a vádlottak vallomását cáfolja (egyúttal szavahihetőségüket is tovább gyengíti), ugyanis amennyiben valóban stoppoltak volna, bizonyos, hogy egyiküknek a hátsó ülésen kellett volna helyet foglalnia, hiszen ebben az esetben legalább hárman utaztak volna a gépjárműben. Azonban a fényképeken látszik, hogy a két vádlott által a sajátjuknak elismert bőröndök, hátizsákok, az egész hátsó ülésort elfoglalták, ellenben a szemle fényképeken az is látszik, hogy a kocsi csomagtere – ráadásul egy kombi kivitelű, nagy rakterű járműről van szó – teljesen üres volt. Márpedig, ha abban az autóban többen is utaztak volna a vádlottakon kívül, a csomagoknak legalább egy részét a csomagtartóba kellett volna helyezniük, vagy a hátsó ülésen egymásra kellett volna pakolniuk a bőröndöket, hogy legalább egy személynek jusson hely, ugyanakkor a csomagok egymás mellé voltak helyezve a hátsó ülésor teljes szélességében. Másfelől arra semmilyen ésszerű magyarázatot nem talált a törvényszék, hogy a gépjárművet használó személy a saját csomagjait miért nem a gépkocsiban tárolta, már csak abból az okból is, mert a vádlottak állítása szerint ők maguk is azért tárolták a csomagjaikat a kék TÍPUS4, mert az zárható volt és tudomásuk volt arról, hogy a fesztiválon történtek lopások.

[57] A törvényszék álláspontja szerint annak, hogy az **SZÁM1 forgalmi rendszámú kék GÉPKOCSI1** gépkocsiban csak az I. és a II. rendű vádlottak csomagjai voltak, és az autó kulcsa az I. r. vádlott birtokában volt, csak az az egy logikus és ésszerű magyarázata van, hogy ezt az ismeretlen személy által bérelt **autót CÍM41 területén az I. és a II. r. vádlott használta, ők ketten mentek ezzel a gépjárművel a fesztivál területére**. Azt, hogy a nem a vádlottak által bérelt gépkocsi kulcsa ténylegesen milyen körülmények között került az I. rendű vádlotthoz, nem lehetett felderíteni, azonban az bizonyos, hogy 2017. július 18. napján már a vádlottak használatában volt az autó, amellyel a fesztivál területére mentek.

[58] Ezt támasztotta alá az I. r. vádlott vallomásának azon része is, amely szerint 2017. július 22. napjának reggelén eső közeledett, ezért a vádlottak, hogy megóvják az autó tulajdonosának a csomagjait, egy barna színű sátorba helyezték, míg az I. r. vádlott holmijai a kék TÍPUS4 voltak (nyom. ir. 8. kötet 2403. o.). Ez a vallomásrész nyilván teljes terjedelmében valótlan tényállításokat tartalmazott. Arra ugyanis semmilyen ésszerű magyarázatot nem talált a törvényszék, hogy ha az I. r. vádlottnál volt az SZÁM1 forgalmi rendszámú kék GÉPKOCSI1 gépkocsi kulcsa, amelyhez az I. r. vádlottnak az állítása szerint nem volt semmi köze, pusztán az autó tulajdonosának, illetve használójának a baráti gesztusaként kerül az I. r. vádlott birtokába a kulcs, akkor a vádlottak a meglehetősen nagyvonalú baráti gesztust viszonzandó, miért egy barna sátorba rakták az autó tulajdonosának a csomagjait és miért nem helyezték el a saját gépkocsijába, ami ráadásul kulccsal zárható, így nemcsak az eső, de az egyébként a fesztiválon előforduló lopás ellen is megóvando az autó tulajdonosának a csomagjait is. Ráadásul, ha a törvényszék elfogadta volna a vádlottak vallomásának ezen részét, ezt összevetve azon vallomás részükkel, hogy azt a barna sátrat sem a sajátjukként jelölték meg, ahová a kék TÍPUS „tulajdonosának” a csomagjait (beleértve a bábukat is, amelyet egyébként a helyszíni szemle fényképei is alátámasztottak), végképp nem volt semmilyen elfogadható magyarázat arra, hogy egy számukra idegen sátorból egy másik idegen sátorba helyezték el annak a személynek a csomagjait, akinek egyébként az autója pár méterre állt ezektől a sátraktól és amely autó kulcsa az I. r. vádlott birtokában volt, tehát semmi akadálya nem lett volna annak, hogy az autó „tulajdonosának” a csomagjait a saját autójába, ne egy idegen sátorba helyezték az eső elől (bár a vádlottak azt állították, hogy a másik barna sátor is a GÉPKOCSI1 tulajdonosáé volt, azt semmivel nem magyarázták, hogy erről honnan szereztek tudomást).

[59] A fentiekből tehát az következett, hogy **az ismeretlen személy által tanultól bérelt gépkocsit a vádlottak használták, azzal ők ketten mentek a fesztivál területére, a vádlottak állításaival szemben nem volt semmilyen harmadik személy, aki az SZÁM1 forgalmi rendszámú kék GÉPKOCSI1et vezette s őket a fesztiválra fuvarozta, majd még az autó kulcsát is átadta az I. r. vádlottnak.** A vádlottak e körben tett vallomása mindössze a védekezési taktikájuk része volt, amellyel azt igyekeztek bizonyítani, hogy a lefoglalt kábítószeresek sem köthetők a vádlottak személyéhez.

[60] Annak felderítése, hogy lehetett-e egy harmadik személy (az SZÁM1 forgalmi rendszámú GÉPKOCSI1 sofőrje) az I. és a II. r. vádlottak társaságában, akár csak időlegesen is, a tényállás szempontjából tehát azért is releváns kérdés volt, mert a vádlottak részben azzal is védekeztek, hogy a nyitott pavilonsátorban lefoglalt kábítószeresek a gépkocsi tulajdonosának, illetve használójának, vagy másvalakinek a tulajdonát képezték, ahogyan az a pavilonsátor is, ahol a vádlottak környezetében a kábítószeresek feltalálásra és lefoglalásra kerültek.

[61] **A tényállás büntetőjogi főkérdés szempontjából releváns részét, miszerint a pavilonsátorban a rendőri intézkedés során feltalált és lefoglalt kábítószeresek az I. r. és a II. r. vádlottakhoz köthetők, ezek az anyagok igenis a vádlottak birtokában lévő**

kábítószerek voltak, amelyeket pedig a vádlottak kereskedelmi céllal tartottak maguknál, az alábbi bizonyítékokra alapította a törvényszék:

[62] A vádlottak a kábítószerek feltalálási helyét jelentő pavilonsátorban történő tartózkodásukról úgy nyilatkoztak, hogy a II. r. vádlott ebben a sátorban árult indiai füstölőket (8. kötet 2559. o., illetve 7. kötet 2195. o.), ami már önmagában megerősíti, hogy a pavilonsátor a vádlottak használatában volt. Az árusítás tényét egyébként tanú4 és tanú5 tanúk alátámasztották. Azonban az a tény, hogy a II. r. vádlott ebben a (vádlottak állítása szerint számukra idegen) sátorban árucikkeket is árult, a törvényszék álláspontja szerint bőven túlment azon a határon, miszerint egy harmadik személy (akiről egyébként megállapította a törvényszék, hogy valójában nem létezik) megengedte a vádlottaknak, hogy pihenjenek, feküdjenek a sátorban, illetve a meleg elől árnyékot találjanak, már csak azért is, mert a vádlottak, saját elmondásuk szerint is rendelkeztek saját sátorral. Mindezeket túl a II. r. vádlott az általa árult füstölőket mégsem a saját sátrába, vagy a kék TÍPUS típusú autóba rakta, hanem ugyanabba a nyitott pavilonsátor melletti barna sátorba rakta, ahová a vádlotti elmondások szerint a kék TÍPUS tulajdonosának a csomagjait, köztük a pavilonsátor előtt álló ember nagyságú „ufo” bábukat helyezték az eső elől (2. kötet 659-667. o.).

[63] Tovább erősítette azt a tényt, hogy **a vádlottak az oldalról nyitott pavilonsátorhoz az általuk elmondottakon túl szorosabban is köthetők**, az SZÁM1 forgalmi rendszámú kék GÉPKOCSI1, a II. r. vádlott által a sajátjának elismert sátor, a nyitott pavilonsátor és azon barna sátor egymáshoz képest történt elhelyezkedése, ahová a vádlottak a TÍPUS „tulajdonosának” a csomagjait helyezték az eső elől (nyom. ir. 2. kötet, 399., 401., 405., 409., 421., 667. oldalak). A helyszíni szemle fényképeiből ugyanis az volt a törvényszék számára megállapítható, hogy a kék TÍPUS, a II. r. vádlott sátra, az oldalról nyitott pavilonsátor és a mellette található barna (amelyet tanú5 drappként írt le vallomásában) sátor tulajdonképpen „egybeépültek”. A II. r. vádlott sátra mindössze néhány centiméterre volt a TÍPUS elejétől és közvetlen mellette állt a pavilonsátor, amellet (közvetlenül a pavilonsátort merevítő huzal mellett) pedig a barna sátor, amelyben a bábuk és a II. r. vádlott füstölői voltak. E körben nem fogadta el a törvényszék a II. r. vádlott vallomásának azt a részét, amely arra vonatkozott, hogy csak azért vitte oda a sátrát a gépkocsi és a pavilonsátor közé, mert attól félt, hogy elfújja a szél.

[64] tanú4 tanú tárgyaláson is fenntartott nyomozati vallomásában elmondta, hogy az általuk (tanú5val) felállított sátor szomszédságában két sátorra figyeltek fel, egy barna színű „családi” sátorra és egy paravánszerű sátorra, amely előtt kettő darab zöld színű, ember nagyságú „ufó” bábú állt. Ezek a sátrak az ő 2017. július 20. napján történt megérkezésükkor már álltak. Ennél a bábú sáternél két fiút látott, rajtuk kívül az ott tartózkodása alatt nem látott idegen személyeket. A tanúnak kifejezetten feltűnt, akárhányszor elhagyta a saját sátrukat, vagy visszatért oda, a két férfi mindig a pavilonsátorban tartózkodott. A tanú a nyomozás során foganatosított kihallgatása alkalmával a két sátorban tartózkodó férfit fényképek alapján az I. r. és a II. r. vádlottként azonosította.

[65] tanú5 tanú kihallgatása a tárgyaláson nem volt lehetséges, mert a tanú külföldön tartózkodott, ezért a törvényszék az ügyész, a vádlottak és védőik hozzájárulásával a tanú nyomozás során megtett vallomását felolvasás útján tette a tárgyalás anyagává. A tanú minden elemében megerősítette tanú4 vallomását (ugyanúgy felismerve az I. r. és II. r. vádlottakat), azzal a törvényszék által fontos momentumnak ítélt állítással kiegészítve, hogy tapasztalata szerint a nyitott pavilonsátor nem volt „átjáróház”, a tanú ugyanúgy nem látott ott más, idegen személyeket a vádlottakon kívül.

[66] Habár mindkét tanú elmondta, hogy nem tartózkodtak egész nap a sátrukban, azt ennek ellenére nem tartotta lehetségesnek a törvényszék, hogy ebben a pavilonsátorban mindig csak akkor tartózkodtak a vádlotton kívül más személyek, ráadásul nagy számban többen is, amikor éppen nem volt sem tanú4, sem pedig tanú5 az egyébként a pavilonsátor közvetlen közelében felállított sátrukban. Ráadásul a két tanú vallomását – és ezáltal azt tény, hogy **Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak jellemzően együtt tartózkodtak egy mind a négy oldala felől nyitott oldalú pavilonsátorban, amelynek a bejáratánál kettő darab földönkívüli alakot mintázó bábu volt felállítva** – megerősítette tanú13 és tanú14 tanúk vallomása is. E két tanú a rendőrség hivatásos állományú tagjaként úgynevezett „portyaszolgálatot” látott el a fesztivál területén, amelynek a lényege az volt, hogy utcai ruhában, a fesztiválozók között „elvegyülve” figyelték az embereket és ha bárhol, bármilyen általuk gyanúsnak ítélt cselekményt észleltek, arról haladéktalanul jelentést tettek a HELY4 Megyei Rendőr-főkapitányság SZERVEZETI EGYSÉG MEGNEVEZÉSE (a továbbiakban RÖV1) részére az általuk észlelt körülményekről.

[67] E két tanú vallomásában fenntartotta, amit a 2017. július 22. napján kelt jelentésben rögzítettek. Ennek lényege szerint a tanúk három személyre lettek figyelmesek, akik együtt mentek be, illetve tartózkodtak a nyitott pavilonsátorba. A két vádlotton kívüli harmadik személy NÉV9 volt, róla azonban a törvényszék a későbbiekben fog szót ejteni. A tanúk tehát alátámasztották, hogy az I. r. és a II. r. vádlottak a nyitott pavilonsátorhoz voltak köthetők, ott tartózkodtak és NÉV10 kívül más személyek nem látogatták a sátrat.

[68] Mindezek alapján a törvényszék elvetette **a vádlottak vallomásának azon részét is, miszerint a sátorhoz nekik csak annyi közülük volt, hogy ott pihentek, a sátor nem az övék volt, hanem valószínű a TÍPUS tulajdonosáé.** Bár korábban azt is megállapította a törvényszék, hogy a TÍPUS személygépkocsit a fesztiválon, illetve az oda történő kijutás érdekében csak az I. r. és II. r. vádlott használta, így már ezen az alapon sem lett volna elfogadható a vádlottak e körben tett vallomása. Ugyanígy elvetendő volt a vádlottak vallomásaiból az a tényállítás, hogy ez a négy oldalról nyitott sátor, amely előtt két ember nagyságú bábu állt, egy közösségi tér volt, ahol sokan megfordultak (azzal, hogy a rendőri intézkedést megelőző napon is többen ebben a sátorban tartózkodtak), ha ez ugyanis igaz lett volna, kizártnak tartotta a törvényszék, hogy tanú4 és tanú5 ne észlelték volna és ne tettek volna említést erről a tényről vallomásukban. Mivel tanú13 a társával figyelőszolgálatot látott el és a tárgyaláson elmondta azt is, hogy a vádlottakat viszonylag hosszabb időn keresztül figyelték, így volt alkalma megfigyelni azt is, hogy állítása szerint a vádlottak „összes cucca abban volt, mely az ő sátruktól mindössze 3-4 méterre volt csak” (170. tjkv. 15. o.). tanú13 tanú az elé tárast követően a nyomozati iratok 2. kötetének 427. oldaláról a 35-36. számú fényképeken, a 415. oldal 24. számú fényképén és a 409. oldal 17-18. számú képein

egyértelműen felismerte és azonosította azt a sátrat, ahol a vádlottak a tanú állítása szerint tartózkodtak. A tanú állításait a vele közösen szolgálatot teljesítő tanú14 tanú minden releváns elemében megerősítette.

[69] Ebben a körben végül, de nem utolsó sorban arra is rá kell mutatni, hogy a II. r. vádlott mobiltelefonjából kinyert fényképek között (nyom. ir. 7. kötet 2051-2059. oldalak) **több olyan kép is található, amelyeken vagy a nyitott pavilonsátor látható, vagy a pavilonsátorból készültek.**

[70] A tanúvallomások, a helyszíni szemle vonatkozó adatai és a II. r. vádlott mobiltelefonjából kinyert és a sátrakat ábrázoló fényképek tehát abból a szempontból voltak döntő jelentőségűek, hogy **bár a vádlottak egyfajta közösségi térként írták le a pavilonsátort, ahol többen is megfordultak**, így vagy a sátor „tulajdonosa”. vagy bárki más otthagyhatta a kábítószereket tartalmazó hátizsákot és övtáskát, **ezt tényként megállapítani nem lehetett, ellenkezőleg**, arra tekintett tényként a törvényszék, hogy **ebben a pavilonsátorban az I. és a II. r. vádlottak tartózkodtak, ezt a pavilonsátort csak ők használták.** A törvényszék nem vetette el, hogy egy harmadik személy, NÉV9 is látogatta ezt a sátrat, azonban azt nem lehetett megállapítani, hogy használója is lett volna, ő ugyanis egy lakóautóval érkezett, de ettől is fontosabb tény, hogy vele szemben más ügyben, más tényállás alapján a bíróság jogerősen bűnösséget megállapító ítéletet hozott, amelyre a törvényszék a későbbiekben még ki fog térni.

[71] Az a tény egyébként, hogy azt a pavilonsátort, ahol a rendőrség a kábítószereket feltalálta, csak az I. és a II. r. vádlottak használták, a törvényszék álláspontja szerint „távolról” és **áttételesen ugyan, de már összekapcsolta a vádlottakat és a sátorban megtalált kábítószereket**, persze kétséget kizáró bizonyítékot önmagában az a tény, hogy a vádlottak tartózkodási helye megegyezett a kábítószeres feltalálási helyével még nem jelentett volna arra nézve, hogy azok a kábítószeresek is a vádlottak tulajdonát képezték, amelyeket nem ismertek el sajátjukként.

[72] **A bizonyítási eljárás során azonban a védelem részéről számtalan kritika érte a szemlét megelőző rendőri intézkedés, illetve az azt követő helyszíni szemle lefolytatását, valamint dokumentálását.** Az I. r. vádlott védője – hangsúlyozva, hogy nem kívánja az intézkedő, illetve a szemlét lefolytató rendőröket közokirathamisítással megvádolni – többször is utalt arra, hogy feltételezése szerint „tévedésből” nem teljesen úgy jegyzőkönyvezték a rendőrök a szemlét, ahogyan valóban történt az eljárási cselekmény, illetve a rendőri intézkedésről írt jelentések sem pontosak. Felhívta a figyelmet arra is, hogy a 2017. július 22. napján kelt tanú13 és tanú14 által készített jelentés azt tartalmazta, hogy „a sátor közepén található matrac mellől, egy fekete színű hátizsákból”, míg 2017. július 24. napján kelt tanú15 és tanú16 által írt jelentés szerint ugyanez a fekete hátizsák az igazoltatás megkezdésekor „közvetlen Terhelt1 jobbjaán helyezkedett el a kanapén”. Ezen kifogásokon túl kifejtette azt is, hogy álláspontja szerint a helyszíni szemle jegyzőkönyvének megszövegezéséből nem olvasható ki egyértelműen, hogy a felfújható kanapéra kiterített és fényképpel rögzített tárgyak (így árlista, kábítószer gyanús anyagok) valóban a fekete színű

hátizsákból kerültek elő. Mindezek alapján megkérdőjelezte az eljárás hitelességét és arra való alkalmasságát, hogy bizonyítékként felhasználható legyen. A II. r. vádlott védője elsősorban a DNS rögzítés módját kifogásolta arról a simítózáras zacskóról, amelyen a II. r. vádlott DNS-e azonosításra került.

[73] Mindezekre tekintettel a törvényszék szükségesnek látta bizonyítás felvételét az intézkedés és a szemle lefolytatásának körülményeit illetően, így kihallgatta a megfigyelést végző tanú13t, tanú14, az elsődleges intézkedést foganatosító tanú15t, tanú16t, valamint a szemlét végző tanú20 tanú8t, NÉV16 és a helyszínparancsnoki feladatokkal megbízott tanú9ot, majd pedig a szemlén jelenvolt tolmácsot a helyszínre szállító tanú19t

[74] tanú7 mindössze annyival pontosította a szemlejegyzőkönyvet, hogy a DNS mintavétel nem a simítózáras zacskó külső- és belső felületéről, hanem csak annak a belső felületről történt, hiszen a külső felületét bárki megfoghatta, ezért a külső felületéről történő mintavétel nem vezetett volna eredményre. Állítása szerint elírás miatt került a jegyzőkönyvbe az, hogy a simítózáras zacskó külső- és belső felületéről is történt mintavétel. Ezt a törvényszék teljes mértékben elfogadta, ugyanis a tanú ésszerű indokát adta annak, hogy miként került az elírás a jegyzőkönyvbe, a jegyzőkönyvet ugyanis nem ő vezette, hanem tanú8. A szemlét tanú8 vezette, a nyomrögzítés leírásakor kérdezte meg a tanú20 hogy mit és hogyan csinált. A nyomrögzítés folyamata tehát tanú7 elmondása alapján került a jegyzőkönyvben nem általa, hanem tanú8 által leírásra. Másrészt a tanú annak is teljes mértékben logikus magyarázatát adta, hogy miért csak a zacskó belső feléről volt szakmailag indokolt mintát rögzíteni. A tanú azt is elmondta, hogy a szemle során az az állapot került rögzítésre, ahogyan a helyszín, illetve a különböző anyagok feltatlására kerültek.

[75] tanú8 annyival egészítette ki tanú7 bűnügyi technikus vallomását, hogy a nyomrögzítést a kriminalisztika szabályai szerint hajtották végre. A jegyzőkönyv a helyszínen minden esetben kézzel kerül leírásra, melyet később átgépelnek, így elírás elő szokott fordulni benne. Elmondta továbbá, hogy az általa tapasztaltakat, látottakat, illetve a technikus munkáját rögzítette a jegyzőkönyvben. Nincs technikusi végzettsége, nyomrögzítést nem végzett. Megerősítette tanú7 vallomását a tekintetben is, hogy a helyszínt mindig eredeti állapotban rögzítik, utólag nem rendezgetik azt. tanú15 és NÉV17 átvizsgálták a fekete vászon hátizsákokat, megtalálták benne a fényképen szereplő dolgokat és oda kipakolták, majd így hagyták, amelyhez ezt követően a szemle megkezdéséig senki nem fért hozzá.

[76] tanú10 megerősítve mindkét fenti vallomást elmondta, hogy a bűnjelek fényképezését mindig a feltalált állapotban végzi, ha pedig releváns dolgot észlel, akkor azt részletesen, számmal jelölve fotózza le.

[77] A törvényszék egyébként megkereste írásban a HELY4 Megyei Rendőr-főkapitányságot annak közlésére, hogy a rendőrség számára milyen jogszabályok és belső szervezeti normák szabályozzák a DNS minták rögzítésének követelményeit. A megkeresésre

a HELY4 Megyei Rendőr-főkapitányság 83. sorszám alatt adott tájékoztatást a DNS mintavételre vonatkozó jogszabályi háttérrel. Ezt összevetve tanú7 bűnügyi technikus tanúvallomásával, a törvényszék megállapította, hogy a DNS mintavétel mindenben megfelelt a szakma szabályainak.

[78] tanú13 és tanú14 – ahogyan arra a törvényszék korábban már utalt – intézkedést a fesztiválon senkivel szemben nem folytatott, így az I. és a II. r. vádlottal szemben sem, ők ugyanis úgynevezett bűnügyi „portyaszolgálatot” láttak el, amelynek keretében utcai ruhában, a fesztiválzók között elvegyülve feladatuk az volt, hogy az embereket figyelve bűncselekmény elkövetésének gyanúját megalapozó cselekményeket derítsenek fel és tegyenek erről jelentést. Ahogyan nem vettek részt intézkedésben, ugyanúgy a szemlén sem voltak jelen, közvetlen közletről nem követték, hogy mi történik az intézkedés és az azt követő szemle során a pavilonsátorban.

[79] tanú15 és tanú16 voltak azok a hivatásos állományú személyek, akik tanú13 és tanú14 jelzése alapján az I. r. és a II. r. vádlottakkal szemben intézkedést foganatosítottak, őket megelőzően a vádlottakkal szemben senki nem intézkedett. A tanúk az intézkedés során foganatosított ruházat-, illetve csomagátvizsgálás során a vizsgált tárgyakat nem mozdították el, mindent úgy adtak át a szemlebizottságnak, ahogyan azt találták. A szemle alatt ugyan ott tartózkodtak a pavilonsátornál, de a szemlét részleteiben nem kísérték figyelemmel, mert ekkor már a feladatuk a vádlottak őrzése volt.

[80] tanú9 tanú is megerősítette, hogy a helyszíni szemlétről készült jegyzőkönyv az abban foglaltakat helyesen és megfelelően tartalmazta. A szemle szerepe, hogy leírják azt, amit látnak. A szemlében a tanú csak törzsvezetőként volt jelen.

[81] **Az I. r. vádlott védője részéről többször is bizonyítási indítvány érkezett a szemlén jelen volt tolmács NÉV11 tanúként történő kihallgatására. Ezt a törvényszék minden esetben elutasította.** A védő álláspontja szerint a tolmács információval szolgálhatott volna a kábítószerekkel teli táska tényleges feltalálási helyére, amely a védő szerint nem egyezett meg azzal, ami a jelentésekben, illetve a helyszíni szemle jegyzőkönyvekben szerepelt. **Az elutasítás indoka a törvényszék részéről egyrészt** az volt, hogy főszabály szerint a büntetőeljárásban résztvevő félnek egyféle pozíciója van, ez alól kivételt csak a Be. törvény engedélyez, mely szerint az eljárásban többféle eljárási pozíciót felvehet a sértett, illetve tanú. A tolmácsnak semmiféleképp nem az a feladata, hogy figyelemmel kísérje az eljárási cselekményeket, nem hatósági tanú. A tolmács konkrét feladata az, hogy idegen nyelvről magyar nyelvre, vagy fordítva a rendőrök és a terheltek részére érhető módon tolmácsoljon. Tekintve a tolmács eljárási pozícióját, feladatát, a törvényszék álláspontja szerint nem volt várható el tőle, hogy beszámoljon arról, amit a szemle során tapasztalt, így arra sem volt elvárható tőle nyilatkozat, hogy a szóban forgó táskát hol látta, amely közvetetten az eljárás törvényességének általa történő megítélését jelentené.

[82] **Másrészt azért sem volt helye NÉV11 tolmács kihallgatásának**, mert egyszerűen nem tudhatta azt, hogy tanú15 és tanú16 az elsődleges intézkedésük foganatosítása alkalmával pontosan hol találták meg a fekete hátizsákot, illetve a fekete övtáskát, ő ugyanis tanú15 és tanú16 eljárásánál nem volt jelen. Ezt pedig tanú19 és tanú9 tanúk vallomása tette egyértelművé. tanú19 tanú akként nyilatkozott, hogy mindenben fenntartja az általa és tanú18 által (aki időközben távozott a rendőrségtől és külföldön vállalt munkát, ezért kihallgatását mellőzte a törvényszék) 2017. július 25. napján írt jelentésben foglaltakat. Eszerint pedig NÉV12 r. alezredes, a törzs vezetője arra utasította, hogy menjen CÍM45 szám alá és ott vegye fel a tolmácsot, NÉV13 majd ezt követően térjen vissza CÍM41-en a fesztivál területére és keresse meg a helyszíni parancsnokot, tanú9 r. századost. Tartalmazta továbbá, hogy „megérkezésemet követően az esemény helyszínétől 30 méterre megálltam a szolgálati járművel, majd a helyszíni parancsnok egy külföldi személy autójának kutatását, illetve egy személy meghallgatását rendelte el a tolmács megérkeztével. Ettől a helyszíntől kb. 10 méterre másik két személy őrzését hajtotta végre a RÖV1 (...) Átvettem a két megbilincselte személy őrzését a RÖV1 állományától (...)” A két vádlott tekintetében pedig 13 óra 55 perckor kezdődött a helyszíni szemle a jegyzőkönyve szerint.

[83] tanú9 is beszámolt arról, hogy az elsődleges rendőri intézkedés (amely nem volt más mint tanú15 és tanú16 intézkedése) eredményezte a szemlét. A tanú ekkor érkezett a helyszínre és azt tapasztalta, hogy a felderítők már ott voltak a sátornál (és egy lakókocsnál), jelezték, hogy egy hátizsákban van anyag, két személyt pedig elfogtak. A tanú arra is kifejezetten emlékezett, hogy felhívta az intézkedő kollégái figyelmét, hogy a vádlottak nem beszéltek magyarul, így nem tudhatták, mi fog velük történni és ekkor került sor a tolmács kirendelésére, ezt követően indult el a következő eljárási cselekmény (szemle).

[84] Összevetve az intézkedést foganatosító tanúk vallomását tanú19 jelentésével, illetve vallomásával, tanú9 tanú vallomásával és a szemle adataival, csak az a következtetés volt levonható, hogy **a szemle tanú15 és tanú16 intézkedését követően kezdődött meg** (éppen az ő eljárásuk nyomán), tanú19 pedig tanú15-től és tanú16-tól vette át az I. r. és a II. r. vádlottak őrzését (hiszen arra ők is nyilatkoztak, hogy a szemle alatt ott tartózkodtak, de a szemlét nem kísérték figyelemmel, mert ekkor már a feladatuk a vádlottak őrzése volt). Márpedig mindezt időrendi sorrendben vizsgálva arra kellett jutni, hogy amennyiben a tolmácsot tanú19 vitte a szemle helyszínére, és tanú19 ezt követően vette át a vádlottak őrzését tanú15-től és tanú16-tól, **a szemlét megelőző rendőri intézkedésnél kizárt, hogy NÉV11 tolmács jelen volt**, így pedig az is kizárt, hogy bármilyen információval rendelkezhetett arról, hogy tanú15 és NÉV18 mit és hogyan talált meg a pavilonsátorban.

[85] **Ennek igazolására a tanú19 által vezetett szolgálati gépkocsi menetlevelének beszerzését a törvényszék nem tartotta indokoltnak**, az csak az eljárás elhúzódtását eredményezte volna. A törvényszéknek nem merült fel semmilyen ésszerű kételye tanú19 és tanú9 tanúvallomásait illetően, márpedig ebből az időrendiség egyértelműen megállapítást nyert, így az I. r. vádlott védője által a tanú19 vezette szolgálati gépkocsi menetlevelének beszerzésére irányuló **bizonyítási indítványát mint a tényállás tisztázása szempontjából szükségtelent, elutasította**.

[86] tanú19 és tanú9 tolmáccsal kapcsolatos tényállításainak nem mondott ellen tanú14 vallomása sem (hiába értékelte ekként az I. r. vádlott védője), aki azt állította, hogy tolmács már a fesztivál kezdetétől végig a hatóság rendelkezésére állt, ugyanis a rendőrség tagjainak egymás jelenlétében történ kihallgatása során tisztázásra került, hogy valóban volt tolmács a fesztiválon, aki segítette a rendőrség munkáját, ez a tolmács azonban az ügynevezett ellenőrzési ponton teljesítette a feladatát, ami több kilométerre volt a fesztivál tényleges, így a vádlottakkal szemben fogatosított rendőri intézkedés, majd az ezt követő helyszíni szemle helyszínétől. Ez a tolmács tehát nem volt azonos azzal a tolmáccsal, aki a helyszíni szemlét végző rendőrök munkáját segítette, és akit tanú19 tényszerűen csak azután szállított a helyszínre, hogy tanú15 és tanú16 intézkedett a vádlottakkal szemben és a csomagátvizsgálás alkalmával kábítószer gyanús anyagokra lettek figyelmesek.

[87] **A tanúvallomásokat és a rendőri jelentéseket összevetve a törvényszék arra jutott, hogy sem az intézkedés során, sem pedig a szemle lefolytatása során a bizonyítás törvényességét semmilyen módon nem sértették meg,** a Be. 167. § (5) bekezdésében rögzített „jogkövetkezmény” alkalmazása ezen bizonyítékok vonatkozásában fel sem merülhetett. Az I. r. vádlott védője által ellentmondásosnak tartott rendőri jelentések pedig valójában cseppet sem voltak ellentmondásosak. Pusztán arról volt szó, hogy tanú13 és tanú14 az általuk írt jelentésben nem a saját közvetlen észlelésüket írták le (hiszen ők nem intézkedtek a vádlottakkal szemben, sem ruházat, sem pedig csomag átvizsgálást nem végeztek), hanem közvetett (pl. rádióforgalmazások) értesülések útján szerzett információkat foglaltak jelentésbe. Ugyanakkor tanú15 és tanú16 személyesen intézkedett a két vádlottal szemben, ők mentek be a vádlottakhoz a pavilonsátorba, ők végeztek ruházat- és csomagátvizsgálást és ők találták meg a fekete színű hátizsákban a kábítószer gyanús anyagokat. A két jelentésben fellelhető megfogalmazás-beli eltérés ebből adódott, ami valójában nem volt ellentmondás, de még csak arról sem lehetett szó, hogy valamelyik jelentésben pontatlanul került rögzítésre valamely tény.

[88] Márpedig tanú15 és tanú16 jelentésében (amelyet a tanúk a vallomásukban is fenntartottak) az szerepelt, hogy **az igazoltatás kezdetén a fekete színű hátizsák a felfújható kanapén, közvetlen Terhelt1 jobbján helyezkedett el és ebből a fekete vászon hátizsákból találtak elő különböző kábítószer gyanús anyagokat. Amikor pedig az I. r. vádlott felállt a kanapéból, láthatóvá vált egy fekete övtáska is, amiből annak átvizsgálása során szintén különböző kábítószer gyanús anyagok kerültek elő.** E jelentésben és tanúvallomásban is megerősített tényeket a törvényszék nem vonta kétségbe, semmilyen adat nem merült fel ugyanis arra, hogy a helyszínt akár az intézkedő, akár a szemlét lefolytató rendőrök megváltoztatták volna, bármennyire is igyekezett az I. r. vádlott védője ezt alátámasztani. A törvényszék álláspontja szerint nem is állhatott egyetlen rendőrnek sem érdekében a helyszín megváltoztatása, bármilyen szakmai szabályszegést, vagy akár bűncselekmény elkövetését (és ezzel az eljárás sikerét) is kockáztatva ezzel.

[89] Mindezek alapján a törvényszék arra jutott, hogy **a vádlottakkal szemben elsődlegesen, a szemlét megelőzően kizárólagosan intézkedő tanú15 és tanú16 jelentése,**

valamint a pavilonsátor szemléjéről készült jegyzőkönyv a készítői által tapasztalt tényeket helyesen tartalmazták, így pedig az is egyértelmű volt a törvényszék számára, hogy a szemléről készült jegyzőkönyvben és fényképekkel dokumentáltak a felfújható kanapén kiterített anyagok és egyéb dolgok az I. r. vádlott mellől feltalált fekete vászon hátizsákból és fekete színű övtáskából származtak, annak ellenére, hogy ezt konkrétan a jegyzőkönyv nem írta le, de a fentiek fényében erre nem is lett volna szükség.

[90] Így állapította meg a tényállást abban a körben, hogy Az I. r. és II. r. vádlottakat 2017. július 22. napján 10 óra 40 perckor rendőri intézkedés alá vonták, ekkor csak ők ketten tartózkodtak a nyitott pavilonban, I. r. vádlott egy **egyszemélyes felfújható kanapén**, míg a II. r. vádlott egy széken foglalt helyet. **A felfújható kanapén, közvetlenül az I. r. vádlott mellett lévő fekete színű vászon hátizsákban és egy fekete színű övtáskában** több fajta előre csomagolt anyagot találtak.

[91] **Ami a lefoglalt anyagok hatóanyagának a fajtáját (2-CB, MDMA, delta-9-THC, LSD és amfetamin) és a tiszta hatóanyagtartalom mennyiségét illeti,** valamint azt, hogy ezek az anyagok a Btk. szerint kábítószernek minősülnek, a törvényszék az igazságügyi vegyész szakértői véleményt (nyom. ir. 3. kötet 769-774. o.) a szakértő által a tárgyalási meghallgatása során előterjesztett kiegészítéssel (147. tjkv. 20-25. o.) – amelyet a tárgyaláson senki sem vitatott – aggálytalanul elfogadta. A szakértői vélemény ugyanis objektív módon bizonyította, hogy a lefoglalt anyagok kábítószernek minősülnek, továbbá az egyes kábítószerek milyen hatóanyagú szerek voltak és az egyes kábítószereknek mekkora volt a tiszta hatóanyag tartalma.

[92] Úgyszintén aggálytalanul elfogadta a törvényszék **a kábítószerek Btk. szerinti mennyiségi meghatározásához szükséges vegyész szakértői véleményt abban a körben,** ahol a Btk. az elkövetéskor tételesen meghatározta a 461. §-ban az egyes mennyiségekhez tartozó hatóanyag tartalom értékeit. A 2C-B hatóanyagú kábítószer esetében, ahol a Btk. az elkövetéskor nem tartalmazott konkrét mennyiségi értékeket igazságügyi orvos szakértő határozta meg – senki által nem vitatottan – a hozzá nem szokott fogyasztó átlagos hatásos adagját, amelyet a törvényszék szintén aggálytalanul elfogadott (nyomozati iratok 3. kötet 947-952 oldal, 147. tjkv. 20–25. o.)

[93] A vádlottak a feltalált és lefoglalt kábítószereket illetően következetesen azzal védekeztek, hogy ezekhez a szerekhez semmi közük nincs, **mindössze az SZÁM1 forgalmi rendszámú kék GÉPKOCSI-ból előkerült általuk is sajátjuknak elismert csomagokban talált kábítószerek birtoklását ismerték el, illetve a fogyasztást.** Ami egyébként a vádlottak kábítószer-fogyasztását illeti, a beismerésüknek csekély jelentősége volt, hiszen az igazságügyi toxikológiai szakértői vélemény mindkét vádlott esetében egyértelmű volt és objektív módon, cáfolhatatlanul támasztotta alá mindkét vádlott kábítószer fogyasztását (bár a II. r. vádlott vallomása e körben is kifogásolható volt, mert ő azt állította, hogy csak „füvet” fogyasztott, ehhez képest a vizeletében amfetamin is volt). Vallomásukban hivatkozta arra is, hogy a fekete vászon hátizsákban és a fekete színű övtáskában talált és lefoglalt kábítószerek valószínűleg a TÍPUS tulajdonosáé, de hivatkozta arra is, hogy bárki otthagyhatta a

pavilonsátorban e szereket, hiszen az egy közösség tér volt, ahol még a rendőri intézkedést megelőző este is több személy tartózkodott.

[94] A törvényszék ugyanakkor a korábbiakban ismertettek szerint kizárta, hogy a fesztiválra a vádlottakat az SZÁM1 forgalmi rendszámú kék GÉPKOCSI1 típusú személygépkocsival egy harmadik személy fuvarozta el, ezzel pedig egyúttal az is **kizárt, hogy a vádlottak azon védekezése, miszerint a kábítószeres a TÍPUS tulajdonosának a tulajdonát képezték, helyt fogjon.** A törvényszék azonban azt is elvetette, hogy ez a pavilonsátor egy olyan közösségi tér volt, ahol sokszor, sokan megfordultak, a vádlottak ez irányú védekezését ugyanis cáfolta tanú4, tanú5, tanú13 és tanú14 tanúk vallomása.

[95] Jóllehet abból a szempontból akár irreleváns is lehetett volna, hogy ezek a kábítószeresek pontosan kinek a tulajdonát képezték, abból kiindulva, hogy a kábítószer birtoklása bűncselekmény nem a tulajdonhoz hanem a birtoklásának a tényéhez köti a tényállás szerű magatartást (és az pedig az imént tényként került rögzítésre, hogy a vádlottak által használt pavilonsátorban megtalálták a vádiratban foglalt fajtájú és mennyiségű kábítószereseket), a törvényszék mégis szükségesnek tartotta annak felderítését, hogy ezek a kábítószeresek – a vádlottak védekezésének megfelelően – valóban nem az ő tulajdonában álltak-e, hiszen amennyiben nem minden kábítószer lett volna az ő tulajdonuk, ráadásul nem is lett volna arról tudomásuk, hogy valaki nagyobb mennyiségű kábítószeres hagyott az ő általuk állandóan használt pavilonsátorban, akkor akár még akár a Btk. 20. § (1) bekezdése szerinti ténybeli tévedés is felmerülhetett volna, amely ha nem is zárta volna ki teljesen, de legalábbis részben korlátozta volna mindkét vádlott büntethetőségét.

[96] A vádlottak ugyanis a feltalált és lefoglalt kábítószereseket illetően következetesen azzal védekeztek, hogy ezekhez a szerekhöz semmi közük nincs, mindössze az SZÁM1 forgalmi rendszámú kék GÉPKOCSI1ből előkerült általuk is sajátjuknak elismert csomagokban talált kábítószeresek birtoklását ismerték el, illetve a fogyasztást. Ami egyébként a vádlottak kábítószer-fogyasztását illeti, a beismerésüknek csekély jelentősége volt, hiszen az igazságügyi toxikológiai szakértői vélemény mindkét vádlott esetében egyértelmű volt és objektív módon, cáfolhatatlanul támasztotta alá mindkét vádlott kábítószer fogyasztását. Vallomásukban hivatkozta arra is, hogy a fekete vászon hátizsákban és a fekete színű övtáskában talált és lefoglalt kábítószeresek valószínűleg a TÍPUS tulajdonosáé, de hivatkozta arra is, hogy bárki otthagyhatta a pavilonsátorban e szereket, hiszen az egy közösség tér volt, ahol még a rendőri intézkedést megelőző este is több személy tartózkodott.

[97] A törvényszék ugyanakkor a korábbiakban ismertettek szerint kizárta, hogy a fesztiválra a vádlottakat az SZÁM1 forgalmi rendszámú kék GÉPKOCSI1 típusú személygépkocsival egy harmadik személy fuvarozta el, ezzel pedig egyúttal az is kizárt, hogy a vádlottak azon védekezése, miszerint a kábítószeres a TÍPUS tulajdonosának a tulajdonát képezték, helyt fogjon. A törvényszék azonban azt is elvetette, hogy ez a pavilonsátor egy olyan közösségi tér volt, ahol sokszor, sokan megfordultak, a vádlottak ez irányú védekezését ugyanis cáfolta tanú4, tanú5, tanú13 és tanú14 tanúk vallomása.

[98] A törvényszék közvetett bizonyítékként, de azt is a vádlottak védekezése ellen ható bizonyítékként értékelte, hogy Az SZÁM1 forgalmi rendszámú, GÉPKOCSI1 típusú gépkocsi hátsó üléséről, Terhelt1 I.r. vádlott által a sajátjának elismert kék színű utazó bőröndben egy darab simítózáras műanyag tasakban amfetamin tartalmú port, míg Terhelt2 II. r. vádlott által szintén a sajátjaként elismert zöld színű válltáskából egy darab simítózáras műanyag tasakban delta-9-THC-t tartalmazó zöld színű növényi ágvégződés találtak a helyszíni szemle során (nyom. ir. 2. kötet 383. o., illetve 675-679. o., 42. és 43. számú bűnjelként rögzítve). Mindennek jelentősége közvetetten abban áll, hogy ilyen hatóanyagtartalmú és állagú szereket a szemle során a fekete színű vászon hátizsákban és a fekete színű övtáskában is találtak, amelyeknek ráadásul a csomagolási módja is egyező volt.

[99] Azonban a vádlottak védekezését a kábítószeres tulajdonát illetően nemcsak a fenti okokból kellett elvetni. **A kábítószereseket a törvényszék álláspontja szerint egyértelműen összekötötték a megtalálás helyén állandó jelleggel tartózkodó vádlottakkal az alábbiakban felsorolt és értékelt további bizonyítékok:**

[100] A helyszíni szemlén 2. számú bűnjelként rögzített (a SZÁM6. számú bűnjeljegyzéken 1. sorszám alatt) és a helyszíni szemlén 35. számú bűnjelként (a SZÁM6. számú bűnjeljegyzéken 32. sorszám alatt) rögzített papírlapok, amelyeken az I. r. vádlott kézírásával írt kábítószer neveket és Európában megadott árakat tartalmazó lista volt olvasható; a II. r. vádlott DNS-ét tartalmazó maradvány a fekete vászon hátizsákban lévő egyik simítózáras zacskó belső (!) felén (helyszíni szemlén 5. sz. bűnjelként rögzítve, a SZÁM6. számú bűnjeljegyzéken 4. sorszám alatt); a II. r. vádlott jobb kezének középső ujj lenyomata a fekete övtáskában talált LSD bélyeget tartalmazó összehajtogatott csíkos papírlapon (helyszíni szemlén 28. sz. bűnjelként rögzítve, a SZÁM6. számú bűnjeljegyzéken 25. sorszám alatt), 11., 15., 27., 31., 33. és 41. számú bűnjelként rögzített papírcetlik, amelyekről a törvényszék mérlegelés útján állapította meg, hogy azokon a II. r. vádlott írása van; a II. r. vádlott telefonjáról kinyert és a nyomozati iratok részévé tett fényképek, amelyeken kábítószernek tűnő anyagok látszanak.

[101] Ami a helyszíni szemlén 2. számú és a 35. számú bűnjelként rögzített két darab csíkos füzetlapra kézzel írott lista jelentőségét illeti:

[102] Az igazságügyi írásszakértő tárgyaláson is fenntartott véleményében (nyom. ir. 3. kötet 905-917. o.) kategorikusan kijelentette, hogy a helyszíni szemlén 2. és 35. számú bűnjelként rögzített füzetlapokon található kézírások Terhelt1 I. r. vádlottól származnak. Véleményét mindössze abban módosította, hogy a torzításra utaló jeleket Terhelt2 II. r. vádlott írásmintájában vélte felfedezni, nem pedig az I. r. vádlottnál. Mivel azonban a II. r. vádlott a személyi körülményei kapcsán nyilatkozott arról, hogy a kezét baleset érte, melynek során melynek során 8 ujját eltört. Mivel a szakértő szerint ez okozhatta az írásképet torzulását, a törvényszék nem tulajdonított jelentőséget a szakvélemény módosításának.

[103] Az I. r. vádlott által a papírokra írtak jelentősége abban áll, hogy ezeken a füzetlapokon idegen nyelvű szavak és Euró értékek voltak feltüntetve. A tolmács nyilatkozata szerint a szavak félig ORSZÁG2 nyelven íródtak, bár a ORSZÁG2 nyelvben is vannak olyan kifejezések, melyeket az angol nyelvből átvéve használnak ORSZÁG1, úgynevezett kölcsönszavak. A listán szereplő szavak, rövidítések jelentése: „HAS” – jelentése „has”, „VID” – jelentése „fű”, „SPANC” – jelentése „spanyol”, „HAZE” – erről nem tudott nyilatkozni a tolmács. A „SPOK” – jelentése „szellem”, „HELLO KITTY” – jelentése: egy mesefigura.

[104] Összevetve e szavakat a lefoglalt kábítószerekkel, több egyezés volt kimutatható a listán szereplő nevek és a lefoglalt kábítószer között (nyom. ir. 3. kötet 769. o.).

[105] A helyszíni szemlén 8., és 39. számú bűnjelként rögzített simítózáras műanyag tasakban „szellem” lenyomatú tabletták voltak (nyom. ir. 2. kötet 629-641. o., illetve igazságügyi vegyész-szakértői véleményben 3. és 17. sorszám alatt) amelyek MDMA-t tartalmaztak. A törvényszék szerint ezeknek teljes mértékben megfeleltethető a papírlapokon lévő „szellem” felirat.

[106] A helyszíni szemlén 4., 8., 29 és 32. számú bűnjelként rögzített simítózáras műanyag tasakokban barna színű gyantaszerű anyagok voltak (az igazságügyi szakértői véleményben 4., 8.2., 11. és 12. sorszám alatt), amelyek delta-9-THC-t tartalmaztak. Ezeknek az anyagoknak a papírlapokon lévő „has” felirat felel meg, de ez bővebb magyarázatot igényel. A törvényszék más kábítószerrel kapcsolatos ügyek kapcsán szerzett tudomása alapján a hasis a kender (*Cannabis sativa*) gyantájából készült, a marihuánához hasonlatos pszichedelikum, hatóanyaga a marihuánával egyezően a delta-9-THC. Megjelenési formája (tekintve, hogy a kendernövény által termelt gyanta kerül felhasználásra) megegyezik a lefoglalt barna gyantaszerű anyagokéval. Mivel pedig ezek is delta-9-THC-t tartalmaztak, a törvényszék arra jutott, hogy a listán szereplő „has” ezen anyagok megjelölésére szolgált, úgy, mint „hasis”.

Megjegyzendő még, hogy **a II. r. vádlott mobiltelefonjából kinyert fényképek között** számos olyan kép volt, amelyeken a lefoglalt barna gyantaszerű anyagokhoz külsőre nagyon hasonló anyagok voltak láthatók (a nyom. ir. 7. kötetének a 2017-2025. oldalain szereplő képeken sötét, gyanta-szerű anyag van), simítózáras zacskókba csomagolva, illetve csomagolás nélkül is.

[107] A helyszíni szemlén 12. és 16. számú bűnjelként rögzített simítózáras műanyag tasakban lévő további simítózáras műanyag tasakokban zöld színű növényi ágvégződések voltak (az igazságügyi szakértői véleményben 18. és 6. szám alatt), amelyek delta-9-THC-t tartalmaztak. Ezeknek a papírlapokon lévő „fű” felirat volt megfeleltethető, figyelembe véve, hogy ezeket a zöld növényi ágvégződéseket, illetve az ágvégződéseken található szárított leveleket fogyasztják dohánytermék formájában „fűként”.

Ráadásul **a II. r. vádlott mobiltelefonjából kinyert fényképek között** több olyan kép volt, amelyeken a lefoglalt ágvégződésekhez külsőre nagyon hasonló anyagok voltak láthatók (a nyom. ir. 7. kötetének a 2029-2031., 2017-2113., és a 2117. oldalain).

[108] A helyszíni szemlén 38. számú bűnjelként rögzített simítózáras műanyag tasakban macskafej alakú („Hello Kitty” elnevezéssel) tabletták voltak (az igazságügyi szakértői véleményben 16. sorszám alatt) amelyek MDMA-t tartalmaztak. A törvényszék szerint nem igényel különösebb magyarázatot, hogy a mindkét papírlapon szereplő azonos kifejezés ezekre a tablettákra utalt.

[109] Miután pedig a papírlapokon lévő nevek mellett Euró összegek voltak feltüntetve, a törvényszék arra a következtetésre jutott, hogy a 2. és a 35. számú bűnjelként rögzített papírlapok árlistaként funkcionáltak, méghozzá az eladásra szánt, illetve a rendőrség által megtalált és lefoglalt **kábítószerek neveit és árait tartalmazták, amelyeket az I. r. vádlott készített és helyezett el a fekete színű vászon hátizsákban és fekete övtáskában egyaránt.**

[110] Az I. r. vádlott a nyomozás során kezdetben kategorikusan tagadta, hogy köze lenne ezekhez a listákhoz, a nyomozás során úgy nyilatkozott, hogy „nem ismerem el azt, hogy a 2. és a 35. bűnjelen az én kézírásom van”.

Ehhez képest, csak miután az igazságügyi írásszakértő egyértelműen kijelentette, hogy a listákon szereplő kézírás az I. r. vádlottól származik, kezdte el megváltoztatni az erre vonatkozó védekezését.

[111] **Az előkészítő ülésen a védekezése ezzel kapcsolatos központi eleme pedig már az lett, hogy tulajdonképpen az I. r. vádlott egy végletekig precíz ember, mindent jegyzetel, mindenről kimutatásokat, nyilvántartásokat, listákat vezet.** Ennek altámasztására még a tárgyalásra is nagy mennyiségű papírt hozott el felmutatni, így tulajdonképpen az általa korábban még letagadott árlista megváltozott védekezése szerint valójában azt a célt szolgálta, hogy az I. r. vádlott tudja, mire mennyit költhet, így tudja azt is, hogy a számára rendelkezésre álló pénzügyi keretből kábító hatású anyagokra mennyit költhet, semmiképpen sem kereskedelmi célt szolgált ez a lista, hiszen a kábítószerekhez sem volt semmi köze.

[112] Ezt a vádlotti, illetve védelmi érvelést több okból sem fogadta el a törvényszék:

[113] Ad 1) Ha igaz lett volna, amit utóbb az I. r. vádlott állított a lista szerepéről, akkor semmi oka nem lett volna arra, hogy korábban tagadja a lista elkészítését. Azonban I. r. vádlott, majd védője csak az írásszakértői vélemény ismeretében jött elő a nagyfokú precizításra történő hivatkozással a listát illetően.

Ad 2) Ha igaz lett volna, hogy a lista csak a saját pénzügyi lehetőségeinek a behatárolását segítette, elég lett volna egyetlen listát készíteni, ezzel ellentétben két árlistát is írt, ráadásul a két lista éppen azon a két helyen volt elhelyezve (a fekete színű vászon hátizsák és a fekete színű övtáska), ahol összesen és külön-külön is jelentős mennyiséget meghaladó mennyiségű kábítószer is el volt helyezve. Ezzel kapcsolatban teljességgel elfogadhatatlan volt az I. r. vádlott tárgyaláson tett nyilatkozata, miszerint elveszthette az egyiket, vagy odaadhatta másnak, ezért kellett egy másikat készíteni, illetve folyamatosan ittas állapotban volt, ezért nem is emlékszik jól a történetekre. Egyrészt semmi oka nem lett volna arra, hogy a személyes pénzügyi lehetőségeinek a behatárolását elősegítő listát bárkinek is odaadja, másrészt az ittasságra történő hivatkozás és az, hogy elveszthette a listát, ellentmond annak a személyiségképnek, miszerint a vádlott precíz ember.

Ad 3) Az I. rendű vádlott tagadta, hogy a fekete színű vászon hátizsákhoz és a fekete színű övtáskához bármi köze lett volna. Ez esetben viszont, ha megfeleltek volna a valóságnak az I. r. vádlott állításai a csomagokról és a lista, illetve tényszerűen listák szerepéről, ezeknek a listáknak a személyes csomagjai között kellett volna lennie az SZÁM1 forgalmi rendszámú kék GÉPKOCSI típusú személygépkocsi hátsó ülésorán lévő bőröndök egyikében, nem pedig két olyan helyen, ahol pontosan olyan kábítószeresek voltak, amelyek a listákon is szerepeltek és amelyekhez az I. r. vádlottnak az állítása szerint semmi köze.

Ad 4) Az I. r. vádlott és védője azt is állította, hogy az I. r. vádlott mindenről listákat, kimutatásokat vezetett, ennek alátámasztására becsatolásra került egy szülői nyilatkozat is, amely az I. r. vádlott kedvező személyiségjegyeit taglalta hosszan. Ugyanakkor az I. r. vádlott személyes csomagjából nem került elő egyetlen olyan további lista sem, amelyek a vádlott nagyfokú precizitását ténylegesen alkalmasak lett volna alátámasztani. Nem került feltalálásra lista, vagy kimutatás például élelmiszerekről, útiköltségről, ruházatról, sátorról, tisztálkodó szerekről. Márpedig ha lettek volna ilyen listák, az I. r. vádlottnak elemi érdeke lett volna, hogy tagadás helyett ezeket a listákat is nyomban bemutassa már a helyszínen az intézkedő, de legkésőbb a szemlét folytató rendőrök részére, vagy a kihallgatása során erről beszámoljon.

Ad 5) A vádlott és védője szerint nagy mértékben precíz, listákat, kimutatásokat, nyilvántartásokat vezető I. r. vádlott nyomozói kérdésre 2018. április 23-án úgy nyilatkozott, „mire kellene nekem füzet a fesztiválon?” Márpedig a törvényszék álláspontja szerint egy füzet pont alkalmas arra, hogy egy precíz ember mindenfélét feljegyezzen bele és nem külön, elveszithető papírlapokra.

[114] A fentiek alapján arra jutott a törvényszék a listával kapcsolatos vádlotti védekezést illetően, hogy ez csak a (megváltozott, új körülményekhez igazított) védekezési taktika része volt. Nyilván azért volt szükség a két árlistára, hogy mindkét, az értékesítésre szánt kábítószer tárolására szolgáló helyen legyen kéznél árlista, ne kelljen keresgélni az eladás során.

[115] Ami a II. r. vádlott DNS-ének jelenlétét illeti:

[116] A helyszíni szemlén a fekete vászon hátizsákból előtalált, 5. számú bűnjelként rögzített nagyobb méretű 13 x 19 centiméteres simítózáras tasakban (nyom. ir. 2. kötet, 457-467. o.), további 49 darab kisméretű simítózáras tasakot találtak. A 13 x 19 centiméteres tasak simítózárájának belső felületén találtak DNS mintát. A mintát vevő bűnügyi technikus a tárgyaláson egyetelművé tette, hogy csak a belső feléről vett biológiai mintát azért, mert szakmai tapasztalata alapján oda csak annak a mintája kerülhetett, aki tényleg érintkezett a zacskóval. A zacskóban tehát 49 darab ugyanolyan, fehér port tartalmazó kis zacskó volt.

[117] Az igazságügyi genetikus szakértő tárgyaláson is fenntartott – senki által kétségbe nem vont – véleményében (nyom. ir. 3. kötet 963-971. o.) a simítózáras zacskó belső (!) felületéről rögzített biológiai anyagmaradványról megállapította, hogy azon Terhelt2 II. r. vádlott biológiai anyagmaradványának jelenléte nem zárható ki, a statisztikai interpretáció igen nagymértékben támasztotta alá azt a feltételezést, hogy a bűnjelminta szennyeződése Terhelt2től származik. Ennek kapcsán a szakértő a tárgyaláson elmondta, hogy Terhelt1 DNS profilja nem volt kimutatható a mintában, és azt is, hogy a két ismeretlen személyéhez képest 721,04 milliószor nagyobb a valószínűsége annak, hogy az egyik DNS Terhelt2é. Az egyes minták 7 milliárd feletti egyezésének valószínűsége esetén van szó igen nagy mértékben alátámasztott egyezésről, ami több, mint a föld lakosságának a száma. A jelen ügyben kapott eredmény a 100 millió és 7 milliárd közötti statisztikai valószínűségi kategóriába sorolható bele. Genetikai vizsgálat során teljes bizonyosság nem állapítható meg sohasem, csupán valószínűsíthető. Mindezek alapján a törvényszék elfogadta azt a megállapítást, hogy a 13 x 19 centiméteres tasak simítózárájának belső felületén talált DNS a II. r. vádlottól származott.

[118] A II. r. vádlott minderről azt nyilatkozta a nyomozás során (nyom. ir. 7. kötet 2251. o.) és a tárgyaláson is, hogy csak füvet akart venni, de az ismeretlen személy megmutatta, hogy más is van neki. A nagyobb zacskóban kisebb zacskók voltak, amiben többféle kiporciózott anyag volt, és a II. r. vádlott megtapogatta a zacskókat, mielőtt vásárolt.

[119] A II. r. vádlott vallomása e körben sem volt elfogadható, az alábbiak miatt:

[120] Ad 1) Semmilyen ésszerű indoka nem volt annak, hogy a II. r. vádlott – amennyiben valóban csak füvet akart venni, más szer vonatkozásában nem volt vásárlási szándéka – megtapogasson olyan zacskókat is, amelyekről nyilvánvaló, hogy nem füvet tartalmaznak (hanem fehér port), annak fényében is, hogy ezekből nem állt szándékában vásárolni. Ráadásul teljesen átlátszó zacskókról volt szó, szemmel is látható volt, hogy mi van a kis zacskókban, szükségtelen lett volna ezek „megtekintéséhez” a nagyobb zacskóba belenyúlni.

Ad 2) A II. r. vádlott azt is állította a nyomozás során, hogy „a férfi kivette a hátizsákból a zacskókat, én belenyúltam a zacskóba, megnéztem mi van bennük és végül választottam belőle valamit magamnak” Márpedig ebben a zacskóban, illetve az ebben lévő 49 darab kisebb zacskókban jól láthatóan csak fehér por volt, és a II. r. vádlott állítása szerint csak

füvet vett. Ezen nyilatkozata teljes mértékben ellentmondott annak a korábbi állításának, amely arra vonatkozott, hogy csak füvet akart venni, de a „férfi” mutatta meg neki (mintegy a II. r. vádlott erre irányuló felhívása hiányában), hogy milyen más anyagokat tud a fűvön kívül eladni, de ellentétes azzal is, hogy a toxikológiai szakvélemény szerint a II. r. vádlott vizeletében amfetamin is volt a delta-9-THC mellett.

[121] Ezekből az ellentmondásos és az ésszerűséget is mellőző nyilatkozatokból csak arra tudott a törvényszék következtetni – hasonlóan az I. r. vádlottnak a kábítószeres eladására készített árlistája körében tett vallomásához – hogy ezek a vallomások nem jelentettek többet, mint valós alapot nélkülöző védekezési taktikát.

[122] Ezzel szemben – a vádlott DNS-ének feltalálási helyét összevetve a II. r. vádlott mobiltelefonjáról kinyert és a törvényszék által korábban már részletesen elemezett azon fényképekkel, amelyekken tálakban fehér porszerű anyagok, mérleg, illetve kisméretű simítózáras zacskók voltak láthatók – csak az az egyetlen ésszerű és logikus magyarázat volt adható a II. r. vádlott DNS-ének jelenlétére a 13 x 19 centiméteres simítózáras zacskó belső felületén, hogy ez a biológiai anyagmaradvány akkor került a zacskó belső felületére, amikor a II. r. vádlott (CÍM41en, a ALCÍM1 szám alatti ingatlanban) a 6. számú bűnjelként rögzített 49 darab simítózáras zacskóba az amfetamint tartalmazó (ehhez lásd a nyom. ir. 3. kötetének 769. és 773. oldalát, valamint a nyom. ir. 2. kötetének 373. és 457-469. oldalait) fehér por kiadagolását követően a 49 darab kisméretű simítózáras zacskót a nagyobb, 5. számú bűnjelként rögzített 13 x 19 centiméteres simítózáras zacskóba beletette.

[123] A II. r. vádlott ujjlenyomatának a szerepe:

[124] A szemle során a fekete színű övtáskában feltalálásra került a 28. számú bűnjelként rögzített (a SZÁM6. sz. bűnjeljegyzéken 25. sorszám alatt, illetve a nyom. ir. 3. kötet 831. oldalán szereplő SZÁM7. sz. bűnjeljegyzéken 2. szám alatt szerepeltetett és az NSzKK-nak 10. számú simítózáras tasakban átadott, illetve a nyom. ir. 3. kötet 801-808. oldalain szereplő) összehajtogatott vonalas papírdarab, amelybe 7 db LSD-t tartalmazó bélyeg volt csomagolva (nyom. ir. 2. kötet 379. o., 565-569. o.). Ezen a vonalas papírlap-darabon az igazságügyi daktiloszkópiai szakértő minden kétséget kizáróan a II. r. vádlott jobb kezének középső ujjáról származó ujjnyomtöredéket azonosított a tárgyaláson is fenntartott és senki által kétségbe nem vont szakvéleményében (3. kötet 931-937. o.).

[125] A II. r. vádlott állítása szerint az ujjnyomata úgy került a vonalas füzetlapra, hogy amikor CÍM46 ment sátrat vásárolni, akkor vásárolt saját magának tollat, papírt és vonalas füzetet. A fesztiválon pedig az I. r. vádlott papírt és tollat kért, a II. r. vádlott ekkor tépte ki a lapot.

[126] Csakhogy ez a védekezés nem adott magyarázatot, arra, hogy miként kerültek ebbe a papírlapba becsomagolásra a benne megtalált LSD-t tartalmazó bélyegek. Ugyanakkor pedig a törvényszék elvetette a vádlott vallomásának azon részét, hogy CÍM41ről visszament CÍM46, helyett megállapítva azt, hogy a II. r. vádlott a CÍM41re érkezést követően a ALCÍM1 szám alatti ingatlanban tartózkodott az I. r. vádlott CÍM41re érkezéséig, ahol részt vett a különböző fajtájú és mennyiségű kábítószeres adagolásában, csomagolásában. A törvényszék álláspontja szerint ekkor csomagolta a II. r. vádlott ebbe a csíkos papírlapba is az LSD-t tartalmazó bélyegeket, ugyanis összevetve a bűnjelként lefoglalt papírlapot a nyomozati iratok 7. kötetének a 2013. oldalán található fényképével, megfigyelhető, hogy 2013. oldalon a mérleg mögött éppen olyan csíkos füzetlap látható, mint amilyen füzetlapba csomagolva a nyomozóhatóság bélyegeket talált fel és amely papírlapon a szakértő minden kétséget kizáróan a II. r. vádlott ujjnyomatait azonosította.

[127] A II. r. vádlott mindezeket túl különböző csíkos papírlap darabokra – a 11., 15., 27., 31 és 33. számú bűnjelek – kábítószeres fantázianeveit is felírta, amelyek mind a fekete színű vászon hátizsákban, mind pedig a fekete övtáskában megtalálhatók voltak.

[128] Bár az igazságügyi írásszakértő a 11., 15., 27., 31. és 33. számú bűnjeleken szereplő kézírásokról a nyomozás során rendelkezésre állt írásminták alapján a II. r. vádlott kézeredetét a szakértő minden kétséget kizáróan nem tudta megállapítani (nyom. ir. 3. kötet 917. o.), a törvényszék mérlegeléssel megállapította, hogy ezeket a II. r. vádlott írta.

[129] A kiindulópont a nyomozati iratok 7. kötetének az 1985. oldalán szereplő fényképe volt. A szakértő az általa korábban elemzett 11., 15., 27., 31., 33. számú bűnjelként rögzített papírdarabok írásképe és a nyomozati iratok 7. kötetének 1985. oldalán lévő fényképen papírlapon szereplő kézírásnak a szemrevételezéses összevetésével megállapította (147. tjkv. 40. o.), hogy a 11., 15., 27., 31., 33. számú bűnjeleken lévő írások nagymértékű hasonlóságot mutatnak a nyomozati iratok 7. kötetének 1985. oldalán található fényképen szereplő papírlapra írt kézírással. Ebből a törvényszék levonta azt a következtetést, hogy a 11., 15., 27., 31., 33. számú bűnjelként rögzített papírdarabokon lévő írás és a nyomozati iratok 7. kötetének 1985. oldalán található fényképen szereplő papírlapra írt kézírás ugyanazon személytől származnak.

Az igazságügyi írásszakértő nem kategorikusan zárta ki a II. r. vádlott kézeredetét az általa korábban vizsgált papírlapokon, hanem azt állapította meg, a II. r. vádlott kézeredete minden kétséget kizáróan nem igazolható, meghagyva ezzel annak lehetőségét, hogy esetleg a papírlapokon a II. r. vádlott kézeredete van. A tárgyaláson azonban arra is felhívta a figyelmet, hogy a II. r. vádlott kezét ért baleset okozhatott (nem szándékosan) az írásában torzításra utaló jeleket.

[130] A törvényszék azt is megállapította korábban, hogy a II. r. vádlott mobiltelefonjáról kinyert és CÍM41en készült képeket – így azt az 1985. oldalon lévő képet is, amelyen a stilizált térképet ábrázoló papírlapon szereplő írásképe nagymértékben hasonlít a 11., 15., 27.,

31., 33. számú bűnjelként rögzített papírdarabokon lévő írásképhez – maga a II. r. vádlott készítette, nem pedig más személy, illetve nem egy másik személy telefonjáról kerültek a II. r. vádlott telefonjára.

[131] A törvényszék végül összevetette e fenti megállapításait a szakértő nem kategorikusan kizáró véleményével a 11., 15., 27., 31., 33. számú bűnjeleket illetően és azzal is, hogy álláspontja szerint a II. r. vádlott kezét ért baleset okozhatott az írásában torzításra utaló jeleket, végül arra jutott, hogy mind a nyomozati iratok 7. kötetének az 1985. oldalán lévő képen látható papírlapon, mind pedig a 11., 15., 27., 31., 33. számú bűnjeleken a II. r. vádlott kézírása szerepelt.

[132] Valamennyi, a törvényszék által fentebb részletezett bizonyíték – amely a pavilonsátorban megtalált fekete színű vászon hátizsákban és a fekete övtáskában lévő kábítószereket cáfolhatatlanul az I. és a II. rendű vádlottakhoz kötötte – legmeghatározóbb közös tulajdonsága volt, hogy a kábítószeresek mindkét feltalálási helyén jelen voltak. Így tehát volt egy az I. r. vádlott által írt árlista a hátizsákban és az övtáskában is, a II. r. vádlott DNS-ét tartalmazó zacskó a hátizsákban volt, míg a II. r. vádlott ujjnyomát tartalmazó papírlap az övtáskából került elő, de a II. r. vádlott által papírlap darabokra írt kábítószer fantázia nevek is megtalálhatók voltak mind a fekete hátizsákban, mind pedig a fekete övtáskában.

[133] Azokból a közvetett bizonyítékokból, miszerint a pavilonsátort, ahol a kábítószeresek feltalálásra kerültek csak az I. r. és a II. r. vádlottak használták; a II. r. vádlott telefonján lévő fényképek; nem volt harmadik személy, aki a kék GÉPKOCSI típusú gépkocsival a vádlottakat a helyszínre szállította logikailag, míg azokból a bizonyítékokból, amelyeket az I. r. vádlott által írt árlisták, a II. r. vádlott által írt papírcetlik, a II. r. vádlott DNS-e és ujjlenyomata jelentett közvetlenül, a törvényszék szerint csak az következhetett, hogy – a vádlottak kitaró védekezésével ellentétben – valamennyi, az általuk használt pavilonsátorban fellelt kábítószer az I. r. és a II. r. vádlott tulajdonát képezte, valamint a vádlottak birtokában volt, így a vádlottak azon védekezése, amelynek lényege röviden a „rossz helyen és rossz időben” kifejezéssel foglalható össze, nem foghatott helyt.

[134] Mivel pedig az árlisták, papírcetlik, DNS maradvány és ujjlenyomat a törvényszék szerint közvetlen módon is, egyértelműen támasztották alá azt a tényt, hogy a mind az I. r. vádlott által elfoglalt kanapén, a vádlott jobbán elhelyezkedő fekete színű vászon hátizsákban és szintén a vádlott mellett a kanapén talált fekete színű övtáskában az I. r. és a II. r. vádlott tulajdonát képező, eladásra szánt kábítószeresek voltak, tulajdonképpen irrelevánssá vált annak az I. r. vádlott védője által történt firtatása, hogy a rendőrök a kábítószereseket rejtő hátizsákot és övtáskát a pavilonsátoron belül pontosan hol is találták meg, e fenti bizonyítékok alapján a törvényszék akkor is arra jutott volna, hogy a vádlottak tulajdonát képezték a kábítószeresek, ha ezeket akár a pavilonsátorban a vádlottaktól messzebb, nem a közvetlen közelükben, hanem teljesen máshol leltek fel.

[135] Végül pedig szintén nem hagyható figyelmen kívül e körben az sem, hogy ugyan nem folytatott a törvényszék bizonyítást arra nézve, hogy a vádlottaknál megtalált és lefoglalt kábítószer piaci ára pontosan mekkora volt, de az külön bizonyítás nélkül is megállja a helyét, hogy ekkora mennyiségű kábítószer jelentős értéket képviselt pénzben kifejezve. Így semmilyen ésszerű indoka nem volt egy idegen, a vádlottak számára teljesen ismeretlen (és fordítva) kereskedő számára annak, hogy az igen nagy pénzben is kifejezhető értéket képviselő kábítószerket két idegen személyre hagyja (vagy akár őrizetlenül hagyja, feltéve, de nem elfogadva az, hogy a vádlottaknak nem volt tudomásuk volt arról, hogy mi van a pavilonsátorban).

[136] Arra vonatkozóan, hogy a kábítószeres mikor és hol, illetve milyen módon kerültek a vádlottak tulajdonába és birtokába, nem állt rendelkezésre bizonyíték. Ami a II. r. vádlott telefonján lévő CÍM41en készült fényképeket, illetve az azokon látható kábítószereseket illeti, szintén nem volt felderíthető, hogy ezek a kábítószeres a II. r. vádlott CÍM41re érkezésekor már a ALCÍM1 szám alatti ingatlanban voltak-e, illetve oda milyen körülmények között kerültek, ezért a tényállás erre vonatkozó részében az a ténymegállapítás szerepelt, hogy **Magyarország területére értékesítés céljából, fel nem deríthető módon kerültek be a kábítószeresek.**

[137] **A törvényszék fontosnak tartotta annak tisztázását is, hogy az I. r. vádlott védőjének több észrevételében is említett harmadik személynek, NÉV9nek lehetett-e bármi köze a vádlottakhoz,** illetve a vádlottaktól lefoglalt kábítószerkehez, ugyanis bár NÉV9 ellen a jelen ügy tárgyát képző vádirati tényállás kapcsán vádemelés nem történt, de hatással lehetett volna a vádlottak büntetőjogi felelősségének megítélésére, vagy a velük szemben kiszabott büntetésre. Az I. r. vádlott védője a vádlottak büntetőjogi felelősségének eliminálásra számos bizonyítékot meg is jelölt a tárgyaláson, elsősorban fényképek formájában, amely álláspontja szerint azt támasztotta alá, hogy a NÉV9 által használt (és a rendőrség által szintén 2017. július 22. napján átvizsgált és szemle alá vont) lakóautó és az I. r., illetve II. r. vádlottak által használt pavilonsátor között összefüggés, ezáltal pedig NÉV9 és a pavilonsátorban lefoglalt kábítószeres között (is) összefüggés van.

[138] E kérdéskör tisztázásának mindjárt a legelején elengedhetetlenek tartja a törvényszék leszögezni az alábbiakat:

[139] A Balassagyarmati Járásbíróság 2018. év november hó 19. napján – NÉV9 távollétében – megtartott nyilvános tárgyalás alapján meghozott SZÁM8. számú ítéletében NÉV9 vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer birtoklás vétségében (Btk. 178. § (6) bekezdés), ezért őt 50 napi tétel pénzbüntetésre ítélte, az egy napi tétel összegát pedig 2.000.- forintban állapította meg. A Balassagyarmati Járásbíróság ítélete elsőfokon 2018. december 3. napján jogerőre emelkedett.

[140] A Balassagyarmati Járásbíróság jogerősen az alábbi tényállást állapította meg:

[141] „NÉV9 vádlott 2017. július 22. napján a CÍM41 külterületén lévő HELY5 megrendezett NÉV14 fesztivál területén az alsóruházatában, illetve az általa használt SZÁM9 forgalmi rendszámú lakókocsiban kábítószergyanús anyagokat, növényi törmeléket tartott magánál abból a célból, hogy azokat saját maga elfogyassza.

NÉV9 vádlott a kábítószer tartalmazó növényi törmeléket a fogyasztás előtt ismeretlen személytől szerezte meg. A vádlottól levett vizeletmintában 84 ng/ml delta-9-THC volt jelen.

A vádlottól lefoglalt kábítószergyanús anyagokról a kirendelt szakértő szakvéleményében megállapította, hogy azok kannabisz-gyantát és kannabiszra jellemző kannabinoid vegyületeket, köztük delta-9-THC-t tartalmaznak. A kannabisz, a kannabisz-gyanta és a delta-9-THC a Btk. 459. § 18. pontja alapján, a Btk.178-180. § alkalmazása szempontjából kábítószernek minősülnek. A lefoglalt anyagokban jelenlévő kábítószeres együttes mennyisége nem érte el a csekély mennyiség felső határát, annak 0,25-19%-a.”

[142] Mindezen fenti adatokat a törvényszék a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (Bszi.) 2. §-nak (1) bekezdése fényében tartotta szükségesnek rögzíteni ebben az ítéletben. Eszerint ugyanis a bíróságok a vitássá tett vagy megsértett jogról, (...) – törvényben szabályozott eljárás során – véglegesen döntenek. Ebből az következik a törvényszék előtt folyamatban lévő ügy szempontjából, hogy a Balassagyarmati Járásbíróság fenti számon hozott jogerős ítélete ítélt dolgot (res iudicata) eredményezett, mind NÉV9 bűnössége, mind pedig a Balassagyarmati Járásbíróság által megállapított tényállás tekintetében.

[143] Így már csak ebből kifolyólag sem vizsgálhatta a törvényszék azt, hogy a védő e körben előterjesztett feltételezéseinek van-e bármilyen valóságalapja, de a vizsgálódást kizárta az ítélezés vádhoz kötöttsége is a Be. 6. §-ában foglaltak alapján. Márpedig az ügyész csak az I. r. és a II. r. vádlottak ellen emelt vádat, így a törvényszék eljárásának a kereteit kizárólag az e vádban foglalt tényállítások határozták meg és kizárólag csak e két vádlottat illetően.

[144] Még ha nem is lett volna eljárásjogi akadálya annak, hogy a törvényszék esetleg más személyek szerepét is vizsgálja, akkor sem lett volna figyelmen kívül hagyható a vádlottak vallomása NÉV9ről.

[145] Az I. r. vádlott vallomásának idevonatkozó részében azt mondta (nyom. ir. 8. kötet 2565. o.), hogy „Láttam őt a környéken egy lakókocsival. Nem járt egyik sátorban sem”

Elmondta azt is, hogy a fesztivált megelőzően ezt a személyt nem ismerte, ORSZÁG1 korábban sosem találkozott vele.

[146] Nem teljesen ugyanezt, de hasonló állításokat fogalmazott meg a II. r. vádlott NÉV9gel kapcsolatban. A II. r. vádlott nem tartotta kizártnak, hogy NÉV15 a 2017. július 22. napját megelőző éjszaka járt a pavilonsátorban, akkor, amikor állítása szerint 10-15 ember is tartózkodott ott egyszerre. Azonban arról a II. r. vádlott is úgy nyilatkozott, hogy „Mi NÉV9 ORSZÁG2 állampolgárral nem töltöttünk együtt szombaton időt”, mindössze köszöntek egymásnak aznap reggel (nyom. ir. 7. kötet 2199. o.). A II. r. vádlott is azt állította ezeken túl, hogy korábban ORSZÁG1 nem találkozott ezzel a személlyel, nem ismert őt.

[147] Ráadásul 2018. augusztus 21-én az I. r. vádlott elé tárták (8. kötet 2625. o.) azt a II. r. vádlott telefonjából kinyert fényképet (amit egyébként az I. r. vádlott védője is hangsúlyosan szóvá tett az idevonatkozó észrevételében a tárgyaláson), amin szintén egy kézi rádió, ráadásul egy olyan, vagy ahhoz nagyon hasonló kézi rádió van, mint ami a nyitott pavilonsátorban és NÉV15 lakóautójában is volt. Erre az I. r. vádlott annyit mondott, hogy „nem tudok ezzel kapcsolatban nyilatkozni”.

[148] **Nem talált a törvényszék semmilyen logikusnak tekinthető, vagy a józan gondolkodás szabályival alátámasztható magyarázatot arra,** hogy amennyiben NÉV9 ORSZÁG2 állampolgárnak bármi köze lett volna a pavilonsátorban lévő fekete vászon hátizsákban és fekete övtáskában talált nagy mennyiségű kábítószerhez, erről a vádlottak – saját magukat védendő – miért nem hivatkoztak, már az eljárás kezdetén, esetleg mindjárt a szemle alkalmával. Hiszen ezzel módjuk nyílt volna arra, hogy tisztázzák magukat és alátámasszák, hogy semmit nem tudtak a kábítószeres jelenlétéről.

– – O – –

[149] A törvényszék a fenti bizonyítékok imént ismertetett értékelése (mérlegelése) útján a vádban foglalt tényekkel nem mindenben teljesen azonos módon, de a büntetőjogi főkérdés szempontjából releváns tények tekintetében azzal megegyezően állapította meg a tényállást.

– – O – –

[150] Nem alapított a törvényszék tényállást sem az tanú6, sem pedig tanú12 tanú vallomására, amelynek oka az volt, hogy miután a törvényszék kihallgatta az tanú6t, illetve tanú12ot, aki az tanú6 és a II. r. vádlott zárvatársa volt a büntetés-végrehajtási intézetben, az a meggyőződése alakult ki, hogy az tanú6 vallomása nem valós tényállításokat tartalmazott.

[151] A tanú vallomásának voltak ugyan olyan részei, amelyeket más bizonyítékok (rendőri jelentés, helyszíni szemle jegyzőkönyve, kihallgatási jegyzőkönyvek) alátámasztottak. Azonban az tanú6 vallomását az tette hiteltelenné, ahogyan beszámolt arról, hogy milyen módon kommunikált a II. r. vádlottal a büntetés-végrehajtási intézetben. A tanú német nyelvből nem rendelkezik nyelvvizsgával, mindössze étel-, italvásárlás, köszönés szintjén beszéli a német nyelvet, a jogi szaknyelvet, kifejezéseket nem ismeri. Az elkövetéssel kapcsolatos adatokat, információkat angol-magyar szótár fordította le, de a vádlottal inkább német nyelven kommunikáltak (98. tjkv. 18-23. o.). A tanú vallomása alapján azonban több ellentmondás is felmerült. Azt állította, hogy a jogi szaknyelvet nem ismeri, márpedig az tanú6 nyomozás során tett vallomása (5. kötet 1533-1560. o.) koránt sem merült ki az általa hivatkozott étel-, italvásárlással, köszönéssel kapcsolatos témákban. Folytatólagos vallomása meglehetősen hosszú és részletes volt, számos olyan elemet tartalmazott, amik elmélyültebb idegen nyelv tudását feltételezik, ezen belül még a jogi nyelv ismeretét is, amelyről azonban az tanú6 úgy nyilatkozott, hogy nem ismeri. A nyomozati vallomása ennek ellenére igen részletes és konkrét elkövetési körülményeket, kábítószeret tartalmazott. A törvényszék álláspontja szerint ezekről az tanú6 az idegen-nyelvtudásának szintjét tekintve semmiképpen sem számolhatott volna be olyan összefüggően és részletességgel, ahogyan a nyomozás során tette. Úgyszintén nem tartotta lehetségesnek a törvényszék azt sem, hogy az tanú6 angol-magyar szótár segítségével kommunikált volna a II. r. vádlottal, hiszen az tanú6 maga nyilatkozta a tárgyaláson azt, hogy a német nyelvet ismeri, angol nyelvtudásról nem számolt be. Ennek hiányában pedig kizártnak tartotta a törvényszék, hogy az angol nyelvet segítségül hívva kommunikálhatott bármiről is az tanú6 a II. r. vádlottal. Azon konkrétumok, amelyek pedig a vallomásában megfeleltek a valóságnak, azért merültek fel, mert egyrészt a II. r. vádlott megmutatott bizonyos nyomozás során keletkezett dokumentumokat az tanú6nak, másrészt a tanú ezen felül is hozzáférhetett a II. r. vádlottat érintő eljárás adatait tartalmazó iratokhoz, hiszen saját elmondása szerint sem zárták a zárkában a szekrényeket a fogvatartottak.

[152] Mindezekre tekintettel a törvényszék az tanú6 valamennyi vallomását elvetette és tényállás nem alapított a vallomásokból származó bizonyítékokra.

[153] tanú12 tanú vallomására azért nem alapított tényállást a törvényszék, mert a tanú semmilyen releváns információval nem tudott szolgálni arra vonatkozóan, hogy ténylegesen milyen módon és mennyit kommunikált az tanú6 és a II. r. vádlott, sőt inkább az 1. számú vallomásának hitelét gyengítő állításokat tett. Akkoriban gyógyszereket szedett, sokszor egész nap aludt, nem igazán beszélgetett senkivel. Abban a zárkában, ahol együtt voltak az tanú6val és a II. r. vádlottal, mással nem beszélgetett a II. r. vádlott, senki nem tudott ugyanis olyan nyelven, ahogy a vádlott.

[154] Úgyszintén nem alapított ténymegállapításokat a törvényszék a nyomozati iratok 4. kötetében szereplő irataira, mert ezen iratokban a vád szempontjából releváns információk nem voltak az 1341. oldalon szereplő repülőjegyről készült másolatot kivéve.

V. Jogi indokolás

[155] A törvényszék a fentiek szerint feltárt és értékelt bizonyítékok alapján, a megállapított tényállásból következtetést vont le a Terhelt1 I. r. vádlott és Terhelt2 II. r. vádlott bűnösségére. A törvényszék a vádlottak által elkövetett bűncselekményt a Btk. 176. § (1) bekezdése szerint büntetendő és a (3) bekezdés szerint minősülő jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer kereskedelem büntettének minősítette.

[156] A tekintetben a jogi minősítés semmilyen kérdést nem vetett fel, hogy a vádlottak tulajdonában lévő anyagok (a 2C-B, az amfetamin, az MDMA, a delta-9-THC és az LSD) a Btk. 459.§ 18. pontja alapján kábítószernek minősültek, mint ahogyan az sem volt vita tárgya, hogy a kábítószeres mennyiség meghaladta a jelentős mennyiség alsó határát, ezt ugyanis az igazságügyi vegyész-szakértő véleményében szereplő objektív mennyiségi adatok és a Btk. 461. § (1) – (3) bekezdéseiben foglalt mennyiség meghatározások összevetésével – a különböző hatóanyagtartalmú kábítószeres összeszámitási szabályait is figyelembe véve – pontosan meg lehetett határozni a tényállásban rögzítettek szerint. Ahol a Btk. az elkövetéskor nem tartalmazott tételes mennyiségi értékeket, igazságügyi orvos szakértő határozta meg – senki által nem vitatottan – a hozzá nem szokott fogyasztó átlagos hatásos adagját.

Tény, hogy a kábítószeres együttes mennyisége a jelentős mennyiség alsó határát, több mint hatszorosan haladta meg, annak 670,9%-a,

[157] A vádlottak cselekményének kábítószer-kereskedelem büntetteként történt minősítése kapcsán tényként kell kezelni, hogy az I. rendű és a II. rendű vádlottnál a jelentős mennyiség alsó határát több mint hatszorosan meghaladó, öt különféle hatóanyag tartalmú kábítószeres találtak a helyszíni szemle során, amelyeknek jelentős része kis méretű simítózáras tasakokba már előre ki volt adagolva, továbbá amelyekhez az I. rendű vádlott a kábítószeres nevét és euróban megadott árait is tartalmazó listát is mellékelte. Fontos ténykérdés az is, hogy mind a fekete színű vászon hátizsákban, mind pedig a fekete színű övtáskában megtalált kábítószeres külön-külön is meghaladták a jelentős mennyiség alsó határát. Ugyancsak ténykérdés, hogy a vádlottak ezek közül a kábítószeres közül többet egyáltalán nem fogyasztottak, valamint arra sem merült fel adat, hogy bármelyikük is kábítószerfüggő lenne. Mindezek a tények jelentős mértékben abba az irányba mutattak, hogy a vádlottak nem pusztán birtoklási céllal vitték a fesztivál területére a kábítószeres.

[158] Már önmagában a kábítószeres széles körű fajtája és nem utolsósorban a jelentős mennyiség szintén a kereskedelmi tevékenység bizonyítékaiul szolgálnak. E körben a Legfelsőbb Bíróság 1/2017. számú Büntető Jogegységi Határozata tartalmaz a kábítószer-kereskedelem megvalósulásának szempontjaira vonatkozó iránymutatást. A jogegységi határozat IV.2. pontjában foglaltak értelmében a kereskedéssel elkövetett kábítószerrel

visszaélés a forgalomba hozatalnál tágabb elkövetési magatartás, folyamatos tevékenységek, rendszeres, ismétlődő adásvételek útján valósulnak meg. Haszonszerzésre irányulnak és magukban foglalnak minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladóhoz vagy a fogyasztóhoz. **Ezen tevékenységek közé tartozik a kábítószernek a kereskedés céljából történő megszerzése, készletezés** és amely magatartás befejezett önálló tettesi cselekményt jelent. A jogegységi határozat a kereskedéssel kapcsolatban kitér arra is, hogy a kábítószer kereskedés céljára történő megszerzése önmagában akkor is a kereskedés körébe tartozik, ha többlet magatartás nem kapcsolódik hozzá. Másként fogalmazva a bizonyítékokból ez esetben kereskedésre lehet következtetni akkor is, ha konkrét átadás, forgalomba hozatal vagy adásvétel nem történt, vagy az elkövetőket ilyen cselekmények elkövetésén nem érték tetten.

[159] A fentiekben részletezett büntető jogegységi határozatban foglaltakat a jelen ügyre vonatkoztatva minden kétséget kizáróan megállapítható, hogy Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlott a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatában meghatározott és e törvényhely (3) bekezdése szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntettét valósította meg. A vádlottak tulajdonában álló és birtokában megtalált tőlük lefoglalt kábítószer különböző fajtái, azok mennyisége, a csomagolás- adagolás módja és a tárolásukra szolgáló mindkét helyen (a hátizsákban és övtáskában) elhelyezett árlisták egyértelműen kereskedői tevékenységre utalnak és jóllehet a vádlottakat adásvétel során nem értékelte, azonban a vádlottak magatartását ennek ellenére egyértelműen a kereskedelmi célzatú készletezés jellemezte, amely magatartás – a korábbiakban kifejtettek értelmében – önálló, befejezett tettesi cselekményt merítette ki.

[160] Mindezekre tekintettel a törvényszék a vádlottak cselekményét a korábban írtaknak megfelelően a rendelkező rész szerint kábítószer-kereskedelem büntettének minősítette.

[161] Mivel a törvényszék azt is megállapította, hogy e kereskedelmi céllal készletezett kábítószeresek mindkét vádlotthoz ugyanolyan szorosan kapcsolódnak, a Btk. 13. § (3) bekezdése szerinti társtettesi elkövetői alakzatot is meg kellett állapítani.

– – O – –

[162] A törvényszék kiemelkedő tárgyi súlyú bűncselekményben állapította meg a mindkét vádlott bűnösségét, amelynek a súlyát a Btk. is kifejezi az irányadó büntetési tétellel, ezen belül is azzal, hogy e bűncselekmény elkövetője akár életfogytig tartó szabadságvesztéssel is büntethető.

[163] A törvényszék a Btk. 79.§-ában rögzített büntetés célok és a 80. §-ban foglalt büntetés kiszabási elvek figyelembevételével – a Kúria 56. számú BK véleményében foglaltakat is szem előtt tartva – arra jutott, hogy a büntetés célja mind az I., mind pedig a II.

r. vádlottal szemben kizárólag szabadságvesztés kiszabásával érhető el. A szabadságvesztés büntetési tételkerete a vádlott terhére rótt bűncselekmény esetében 5 évtől 20 évig terjedő szabadságvesztés, amelynek a középértéke 12 év 6 hó szabadságvesztés, így a törvényszék a Btk. 80. § (2) bekezdésének megfelelően ebből indult ki.

[164] A törvényszék a vádlottak javára értékelte azt, hogy a mindketten büntetlennek minősülnek Magyarországon, ORSZÁG1, sőt az EU-ban is. A vádlottak javára értékelte a törvényszék azt is, hogy mindkét vádlott egy számára idegen országban van, nem beszélik a magyar nyelvet, 2017. július 22. napjától, tehát több mint három éve előzetes fogvatartásban vannak, ami nyilván megnehezíti a mindennapjaikat.

[165] A törvényszék a vádlottak terhére értékelte azt, hogy összességében 6,7 szeresen haladta meg a kábítószeres összesített hatóanyag tartalma alapján számított össz mennyiség a jelentős mennyiség alsó határát, de több kábítószer-fajta önmagában is meghaladta a jelentős mennyiség alsó határát.

[166] Mindezen bűnösségi körülmények feltárása után a törvényszék úgy ítélte meg, hogy az enyhítő körülmények jelentősebb nyomatékkaal esnek latba mindkét vádlottnál és vádlottanként is azonos módon, mint a súlyosító körülmények, így a törvényszék a büntetés mértékét mindkét vádlott esetében egységesen a kiszabható minimum és a irányadó középérték között határozta meg, azzal, hogy az ún. enyhítő szakasz alkalmazására már nem talált semmilyen indokot.

[167] A szabadságvesztés kiszabása mellett a törvényszék úgy ítélte meg az elkövetett bűncselekmény alapján, hogy a vádlottaknak az országban tartózkodása nem kívánatos, ezért a Btk. 59. § (3) bekezdés alapján – tekintve, hogy a ORSZÁG2 állampolgárságú vádlottak az Európai Unió tagállamaiban a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkeznek – a szabadságvesztés tartamához igazodva a törvényi maximumban meghatározva mindkét vádlottat a szabadságvesztés mellett kiutasításra is ítélte.

[168] A szabadságvesztés végrehajtási fokozata a Btk. 37. § (3) bekezdésének a) pont ad alpontja alapján mindkét vádlott esetében fegyház.

[169] A szabadságvesztésbe a törvényszék a Btk. 92. §-a alapján számította be a vádlottak által az előzetes fogvatartásban töltött időt.

[170] Feltételes szabadság mértékéről és lehetséges legkorábbi idejéről a Btk. 38. § (1) bekezdés és (2) bekezdés a) pontja rendelkezik, így mindkét vádlott a szabadságvesztésből a

büntetés kétharmad részének, de legkevesebb 3 hónapnak a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra, tekintve, hogy a vádlottak nem visszaeső bűnelkövetők.

– – O – –

[171] **A járulékos kérdések körében, ami a vagyonekborzással kapcsolatos rendelkezéseket illeti,** az ügyészség a vádiratban indítványozta, hogy a törvényszék a HELY4 Megyei Rendőr-főkapitányság által SZÁM10. tételszám alatt nyilvántartásba vett és a Magyar Államkincstár által letétként kezelt 310.- euró erejéig rendeljen el vagyonekborzást.

[172] A törvényszék abból indult ki, hogy a Btk. 74/A. § (1) bekezdés b) pontja szerint az ellenkező bizonyításáig vagyonekborzás alá eső vagyonnak kell tekinteni, és vagyonekborzást kell elrendelni arra a vagyonra, amelyet az elkövető a kábítószer forgalomba hozatala, illetve az azzal való kereskedés elkövetésének ideje alatt szerzett.

[173] Így a 310.- euró valóban ilyen vagyonnak tekintendő. Nem volt figyelmen kívül hagyható az sem, hogy a vádlottaktól lefoglalásra került 17.360.- forint készpénz is (ugyanonnan, ahonnan a 310.- euró is lefoglalásra került). E tekintetben az ügyészség azt indítványozta, hogy a bűnügyi költség biztosítása érdekében tartsa vissza a törvényszék. Azonban ezzel kapcsolatban a törvényszék ugyanazt az álláspontot foglalta el, mint a lefoglalt 310.- euró tekintetében (ennek indoka éppen a Btk. 74/A. § (1) bekezdés b) pontja, eszerint ugyanis ellenkező bizonyításig az elkövetés ideje alatt szerzett teljes vagyon vagyonekborzás alá esik).

[174] A vagyonekborzást pedig a 310.- eurónak megfelelő forintösszegre kell elrendelni. Ennek meghatározása során pedig az elkövetés idején, 2017. július 22. napján érvényben volt forint-euró árfolyamot vette figyelembe a törvényszék, ugyanis 1 euró ebben az időben 305,51 forintba került (forrás: a Magyar Nemzeti Bank által az interneten is közzétett hivatalos euró devizaárfolyam: <https://www.mnb.hu/arfolyam-tablazat?deviza=rbCurrencySelect&devizaSelected=EUR&datefrom=2017.07.18.&datetill=2017.08.18.&order=1>), míg az elbírálás idején 2020. október 7. napján 1 euró már 360,51.- forintba került (forrás: forrás: a Magyar Nemzeti Bank által az interneten is közzétett 2020. október 7. napján érvényes hivatalos euró devizaárfolyam). A két árfolyam összevetéséből kiderült, hogy a vádlottak számára az elkövetéskori árfolyam volt a kedvezőbb, így határozta meg a törvényszék a 310.- euró és a 305,51.- forint szorzatával azt, hogy a 310.- euró vonatkozásában 94.708.- forint erejéig kell vagyonekborzást elrendelni.

[175] A törvényszék 17.360.- forintot hozzászámolta a 94.708.- forinthez, amely mindösszesen 112.338.- forint vagyonekborzás alá eső összeget eredményezett.

[176] A fentiek szerint számított összeget meg kellett felezni, mert egyetemleges kötelezésnek nincs helye és nem lehetett meghatározni azt, hogy mekkora volt a vádlottak részesedése a kábítószer-értékesítés útján befolyt összegből. Így az I. r. és a II. r. vádlottal szemben fejenként 56.169.- forint erejéig rendelt el vagyonekobjzást a törvényszék.

[177] A törvényszék álláspontja szerint a lefoglalt 310.- euró (5 darab 50 eurós bankjegy és 3 darab 20 eurós bankjegy) készpénz nem vagyonekobjzás tárgya, hanem a kábítószer-kereskedelemmel elért vagyongyarapodás nyomán alkalmazandó vagyonekobjzás biztosítását szolgáló dolog.

[178] Ugyanakkor a fentiek alapján az is következett, hogy a fekete színű vászonhátizsákból lefoglalt 310.- euró a cselekmény elbírálása idején már 111.758.- forintot ért, amely a lefoglalt 17.360.- forinttal együtt meghaladta a vagyonekobjzás összegét. Így amennyiben a törvényszék a lefoglalt 310.- eurót és a 17.630.- forintot mind a vagyonekobjzás biztosítása érdekében tartotta volna vissza, az azt jelentette volna, hogy nagyobb összeget tartott volna vissza, mint amennyi a vagyonekobjzás végrehajtása érdekében szükséges.

[179] Mindezek alapján a **vagyonekobjzás biztosítására** az elbíráláskor érvényes árfolyam figyelembevételével a **HELY4 Megyei Rendőr-főkapitányság által SZÁM10. tételszám alatt nyilvántartásba vett és a Magyar Államkincstár által letétként kezelt 310.- euróból 263.- eurót** (amely 2020. október 7. napján ugyanúgy 94.708.- forintot ért) és a **Balassagyarmati Törvényszéken EL00092/2019. elnöki letéti számon nyilvántartásba vett** (bíróági iratok között 18. szám alatt) **17.630.- forintot kellett visszatartani**, míg a **HELY4 Megyei Rendőr-főkapitányság által SZÁM10. tételszám alatt nyilvántartásba vett és a Magyar Államkincstár által letétként kezelt 310.- euróból fennmaradó 47.- euró** (azaz 2020. október 7. napján 17.050.- forint) **visszatartása a bűnügyi költség biztosítása miatt volt indokolt.**

[180] A törvényszék a **Gazdasági Hivatal által SZÁM11. szám alatt nyilvántartott további bűnjelek közül** nyomozás során lefoglalt és a bűnjeljegyzék T/206/3, 5, 7, 9, 12, 15, 17, 19, 23, 25-26, 29, 31, 33-36, 39-40/2017. tételszámok alatt kezelt kábítószerek lefoglalását a Be. 320.§ (4) bekezdése alapján szüntette meg, az elkobjzást pedig a Btk. 72.§ (1) bekezdés d) pontjára hivatkozással rendelte el.

A nyomozás során lefoglalt és a bűnjeljegyzékben T/153/1-4/2018 tételszámok alatti egy darab iPhone mobiltelefon, egy darab BQ típusú mobiltelefon, kettő darab SIM kártya, kettő darab töltő és egy darab szilikontok lefoglalását a Be. 320.§ (1) bekezdés a) pontja alapján szüntette meg és a Be. 321.§ (1) bekezdése alapján rendelte el azok kiadását Terheltl I. r. vádlott részére.

A nyomozás során lefoglalt és a bűnjeljegyzékben T/154/1-3/2018. tételszámok alatt kezelt egy darab SamNÉV3g mobiltelefon, kettő darab SIM kártya, egy darab memóriakártya, egy darab napelemes töltő, valamint a bűnjeljegyzékben T/206/20, 37-38/2017. tételszámok alatt kezelt egy darab hátizsák, egy darab övtáska és egy darab vonalas füzet lefoglalását szintén a Be. 320.§ (1) bekezdés a) pontja alapján szüntette meg és úgyszintén a Be. 321.§ (1) bekezdése alapján rendelte el azok kiadását Terhelt2 II. r. vádlott részére.

A nyomozás során lefoglalt és a bűnjeljegyzékben T/206/1-2, 4, 6, 8, 10-11, 13-14, 16, 18, 21-22, 24, 27-28, 30, 32/2017. tételszámok alatt kezelt tíz darab biológiai anyagmaradvány, egy darab hajszál és hét darab papírlap, valamint a bűnjeljegyzékben T/352/1-4/2017. tételszámok alatt kezelt hét darab daktiloszkópiai nyomtörredék lefoglalását a Be. 320.§ (1) bekezdés a) pontja alapján szüntette meg, míg megsemmisítésüket ugyanezen jogszabályhely (2) bekezdésére tekintettel rendelte el.

[181] **Ami a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezéseket illeti**, a törvényszék az eljárás során a dokumentumok fordításával és a vádlottak jelenlétével zajlott eljárási cselekményeken történt tolmácsolással kapcsolatosan felmerült költségeket a Be. 574. § (3) bekezdése alapján nem róta egyik vádlott terhére sem, ugyanis a Be. 8. § (2) értelmében a vádlottakat a magyar nyelv tudása miatt nem érhetette hátrány, ugyanezen törvényhely (3) bekezdése alapján pedig jogosultak voltak arra, hogy az eljárás során az anyanyelvüket használják. Ugyanakkor a fennmaradó költségek viselésére a Be. 574. § (1) alapján kötelezte a vádlottakat. A Be. 574. § (5) bekezdése alapján a vádlottakat külön-külön kötelezte a költségek megfizetésére, azon kivétellel, amely bűnügyi költségek a vádlottanként nem voltak elkülöníthetők (tanúk költségtérítése, szakértők tárgyaláson történt meghallgatásával kapcsolatban felmerült költség).

Balassagyarmat, 2020. október 7.

dr. Lajkó Péter s. k.

bíró